

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 197

fyrtiofjärde årgången

21 juli 2001

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

Kommissionens förordning (EG) nr 1495/2001 av den 20 juli 2001 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 1

★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1496/2001 av den 20 juli 2001 om ändring av förordning (EG) nr 1209/2001 om undantag av förordning (EG) nr 562/2000 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1254/1999 beträffande interventionsuppköp av nötkött 3**

★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1497/2001 av den 20 juli 2001 om införande av preliminära antidumpningstullar på import av karbamid (urinämne) med ursprung i Republiken Bulgarien, Republiken Estland, Republiken Kroatien, Socialistiska folkliga libyska arabiska Jamahiriya, Republiken Litauen, Rumänien, Ukraina och Republiken Vitryssland, om godtagande av ett åtagande som gjorts av den exporterande tillverkaren i Republiken Bulgarien och om avslutande av förfarandet rörande import av karbamid (urinämne) med ursprung i Arabrepubliken Egypten och Republiken Polen 4**

Kommissionens förordning (EG) nr 1498/2001 av den 20 juli 2001 om i vilken utsträckning ansökningar om importlicenser inlämnade under juli 2001 för de tilläggskvoter för nötkött som föreskrivs i förordning (EG) nr 1279/98 för Bulgarien, Polen, Rumänien, Slovakien, Tjeckien och Ungern kan godkännas 28

★ **Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan 30**

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Rådet

2001/549/EG:

★ **Rådets beslut av den 16 juli 2001 om makroekonomiskt bistånd till Förbundsrepubliken Jugoslavien 38**

2001/550/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 20 juli 2001 om märkning och användning av griskött enligt artikel 9 i rådets direktiv 80/217/EEG rörande Spanien ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2001) 2361]** 41

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1495/2001
av den 20 juli 2001
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 21 juli 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 juli 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 20 juli 2001 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	74,1
	091	53,1
	092	53,1
	999	60,1
0707 00 05	052	66,8
	628	126,4
	999	96,6
0709 90 70	052	73,5
	999	73,5
0805 30 10	388	66,1
	524	76,6
	528	74,2
	999	72,3
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	95,6
	400	85,5
	508	94,1
	512	91,7
	524	100,8
	528	85,0
	804	95,2
	999	92,6
	052	119,9
	388	81,9
0808 20 50	512	69,1
	528	67,6
	804	143,4
	999	96,4
0809 10 00	052	170,7
	064	133,6
	999	152,1
0809 20 95	052	306,7
	061	221,4
	400	241,5
	404	245,1
	999	253,7
0809 30 10, 0809 30 90	052	119,5
	999	119,5
0809 40 05	064	100,8
	624	284,4
	999	192,6

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2032/2000 (EGT L 243, 28.9.2000, s. 14). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1496/2001**av den 20 juli 2001****om ändring av förordning (EG) nr 1209/2001 om undantag av förordning (EG) nr 562/2000 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1254/1999 beträffande interventionsuppköp av nötkött**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, särskilt artikel 47.8 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1209/2001⁽²⁾, fastställandes ett antal ändringar av och undantag från kommissionens förordning (EG) nr 562/2000⁽³⁾. Detta motiverades av den exceptionella marknadssituationen till följd av den senaste händelseutvecklingen i samband med bovin spongiform encefalopati (BSE). Den påföljande mul- och klövsjukepidemin har gjort ytterligare ändringar nödvändiga.
- (2) Det är lämpligt att införa möjligheten att köpa upp slaktkroppar som väger mer än maximivikten för de första två anbudsinfordringarna under andra kvartalet 2001. Förutsättningen är att inköpspriset inte överstiger det som gäller för denna maximivikt för uppköp av framkvartsparter. Denna begränsning bör tillämpas genom att inte låta inköpspriset överstiga priset för 40 % av den maximala slaktkroppsvikt som får köpas upp.

- (3) Följaktligen bör förordning (EG) nr 1209/2001 ändras.
- (4) Med hänsyn till händelseutvecklingen bör den förordningen träda i kraft omedelbart.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 1.3 i förordning (EG) nr 1209/2001 skall ersättas med följande:

"3. Genom undantag från artikel 4.2 g i förordning (EG) nr 562/2000 skall under det tredje kvartalet 2001 den maximala vikten för slaktkroppar enligt ovannämnda bestämmelse vara 390 kg, varvid slaktkroppar som väger mer än 390 kg också får köpas upp för intervention dock utan att inköpspriset överstiger det som gäller för denna maximivikt eller, vid framkvartsparter, dock utan att inköpspriset överstiger priset för 40 % av den maximala vikt som får köpas upp."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 juli 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 165, 22.6.2001, s. 15.

⁽³⁾ EGT L 68, 16.3.2000, s. 22.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1497/2001

av den 20 juli 2001

om införande av preliminära antidumpningstullar på import av karbamid (urinämne) med ursprung i Republiken Bulgarien, Republiken Estland, Republiken Kroatien, Socialistiska folkliga libyska arabiska Jamahiriya, Republiken Litauen, Rumänien, Ukraina och Republiken Vitryssland, om godtagande av ett åtagande som gjorts av den exporterande tillverkaren i Republiken Bulgarien och om avslutande av förfarandet rörande import av karbamid (urinämne) med ursprung i Arabrepubliken Egypten och Republiken Polen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2238/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 7 i denna,

efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE**1. Undersökningar avseende andra länder,**

- (1) I mars 2000 inledde kommissionen enligt artikel 11.2 i förordning (EG) nr 384/96 (nedan kallad grundförordningen) en översyn ⁽³⁾ av de slutgiltiga antidumpningstullar som infördes genom rådets förordning (EG) nr 477/95 ⁽⁴⁾ på import av karbamid (urinämne, nedan kallat karbamid) med ursprung i Ryska federationen (Ryssland). Som en följd av denna översyn införde rådet genom förordning (EG) nr 901/2001 ⁽⁵⁾ en slutgiltig antidumpningstull på import av karbamid med ursprung i Ryssland.

2. Den nu aktuella undersökningen*Inledande*

- (2) Den 6 september 2000 ingavs ett klagomål av European Fertilizer Manufacturers Association (EFMA) som ombud för tillverkare som står för en betydande del, i detta fall mer än 80 %, av gemenskapens tillverkning av karbamid. Klagomålet innehöll bevisning om dumpning av produkten och väsentlig skada till följd av denna dumpning. Bevisningen ansågs tillräcklig för att motivera att ett förfarande inleddes.
- (3) Den 21 oktober 2000 meddelade kommissionen genom ett tillkännagivande (nedan kallat tillkännagivandet om inledande) som offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ⁽⁶⁾ att ett antidumpningsförfarande skulle inledas rörande import till gemenskapen av karbamid med ursprung i Bulgarien, Egypten, Estland,

Kroatien, Libyen, Litauen, Polen, Rumänien, Ukraina och Vitryssland.

Undersökning

- (4) Kommissionen underrättade officiellt de exporterande tillverkare, importörer och användare som den visste var berörda samt företrädare för de berörda exportländerna och de klagande tillverkarna i gemenskapen om inledandet av förfarandet. Berörda parter gavs tillfälle att lämna synpunkter skriftligen och att begära att höras muntligen inom den tidsfrist som angavs i tillkännagivandet om inledande.

- (5) Kommissionen skickade frågeformulär till tretton tillverkare i gemenskapen, alla exportörer/tillverkare, alla importörer samt till alla användare som den visste var berörda och till alla parter som gav sig tillkänna inom den tidsfrist som angavs i tillkännagivandet om inledande. Svar på dessa frågeformulär mottogs från nio tillverkare i gemenskapen, sjutton exporterande tillverkare, tio importörer och sju användare av karbamid.

Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den bedömde nödvändiga för att preliminärt avgöra frågorna om dumpning, skada och gemenskapens intresse. Kontrollbesök genomfördes på platsen hos följande företag:

Tillverkare i gemenskapen

- Agrolinz Melamin GmbH, Linz.
- Grande Parnisse SA, Paris.
- Hydro Agn Brunsbüttel, Brunsbüttel.
- Hydro Agri Sluiskil BV, Sluiskil.
- Hydro Agri Italia, Milano.
- SKW Stickstoffwerke Piesteritz BV, Wittenberg.

Icke-närstående importörer i gemenskapen

- Helm Dungemittel GmbH, Hamburg.
- Unifert France, Sète.
- Osborne Fertiliser Ltd, Southampton.

Användare i gemenskapen

- National Farmers' Union of England and Wales, London.
- Framlingham Farmers Ltd., Framlingham.
- Neste Chemicals – Sadepan Chimica srl, Helsingfors.

Exporterande tillverkare**Bulgarien**

- Chimco AD, Vratza, och det närstående företaget Chimco Trade, Varna.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 257, 11.10.2000, s. 2.

⁽³⁾ EGT C 62, 4.3.2000, s. 19.

⁽⁴⁾ EGT L 49, 4.3.1995, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 127, 9.5.2001, s. 11.

⁽⁶⁾ EGT C 301, 21.10.2000, s. 2.

Kroatien

— Petrokemija d.d., Kutina.

Egypten

— El-Delta Company for Fertilizers and Chemical Industries (Asmeda), El Manusura.
— Abu Qir Fertilisers and Chemical Industries, Alexandria.

Estland

— JSC Nitrofert, Kothla Jarve.

Litauen

— Joint Stock Company Achema, Jonava och det närstående företaget Joint Stock Company Agrochema, Jonava.

Libyen

— National Oil Corporation och det närstående företaget Sirte Oil Company, Tripoli och Marsa-el-Brega.

Polen

— Zakłady Chemiczne "Police", Police.

Rumänien

— S.C. Amonil SA, Slobozia.
— Petrom SA Sucursala Doljchim Craiova, Craiova.
— Sofert SA, Bacau.

Ukraina

— Open Joint Stock Company Concern Stirol, Gorlovka.
— Open Joint Stock Company Cherkassy Azot, Cherkassy.
— Joint Stock Company DniproAzot, Dniprodzerzhinsk⁽¹⁾.

Närstående importörer

— Chempetrol Overseas Ltd, Malta.

Tillverkare i det jämförbara landet (Förenata staterna)

— Terra Industries Inc, Sioux City.

- (6) Undersökningen av dumpning och skada omfattade perioden från och med den 1 juli 1999 till och med den 30 juni 2000 (nedan kallad undersökningsperioden). När det gäller den utveckling som är relevant för bedömningen av skada undersökte kommissionen perioden från och med 1996 till och med utgången av undersökningsperioden (nedan kallad skadeundersökningsperioden).
- (7) Flera parter hade invändningar mot valet av datum för undersökningsperioden. Några av dem hävdade att exportpriserna ökade en kort tid efter utgången av den undersökningsperiod som valts av kommissionen, och att undersökningsperioden på tolv månader således borde avslutas i september 2000. Andra parter ansåg att en period på 18 månader, med början i januari 1999, skulle möjliggöra en mer representativ analys av situationen.

- (8) Dessa påståenden måste tillbakavisas. När kommissionen valde undersökningsperioden måste den i enlighet med artikel 6.1 i grundförordningen säkerställa att hänsyn togs till uppgifter för den period som gav de mest representativa resultaten. I detta hänseende konstaterades det att odlingssäsongen i gemenskapen snarare än någon annan period skulle vara det lämpligaste valet, eftersom försäljningen av karbamid i gemenskapen är avhängig av den och eftersom flera interna rapporteringssystem är anpassade för den perioden. Det ansågs därför att en undersökningsperiod som grundade sig på odlingssäsongen skulle möjliggöra de mest tillförlitliga och meningsfulla undersökningsresultaten rörande förekomsten av skadevällande dumpning och gemenskapens intresse.

3. Berörd produkt och likadan produkt**Berörd produkt**

- (9) Den produkt som berörs av detta förfarande, karbamid, tillverkas i huvudsak genom att ammoniak och koldioxid kombineras. Naturgas är den normala råvaran för att framställa båda ammoniak och koldioxid. Dessa produkter kan emellertid även erhållas från så kallad krackad olja, en biprodukt vid tillverkning av petroleum. Karbamid förekommer i flytande eller fast form.
- (10) Karbamid i fast form kan indelas i tablett- och granulat-form. Båda formerna består av koncentrerade extrakt, och granulatet är normalt större och hårdare än tabletterna. Karbamid i fast form kan användas både för jordbruksändamål och för industriella ändamål. Karbamid för jordbruksändamål kan antingen användas som gödselmedel som sprids ut på marken, eller som tillsatsämne i djurfoder. Karbamid för industriella ändamål är en råvara för tillverkning av vissa typer av lim och harts. Flytande karbamid kan användas både som gödselmedel och för industriella ändamål.
- (11) Alla karbamidkvaliteter har samma grundläggande fysiska och kemiska egenskaper, och det är först under den slutliga tillverkningsfasen som det avgörs huruvida tabletter, granulat eller lösning skall tillverkas. Det konstaterades även att den form i vilken karbamid förekommer inte nödvändigtvis avgör användningsområdet. De olika kvaliteterna kan därför i denna undersökning betraktas som en produkt. Den berörda produkten klassificeras enligt KN-nummer 3102 10 10 och 3102 10 90.

Likadan produkt

- (12) Det är preliminärt fastställt att den produkt som tillverkas i de berörda länderna och exporteras till gemenskapen i alla avseenden är likadan som den produkt som säljs på exportländernas hemmamarknader, och som den produkt som framställs av tillverkare i gemenskapen och säljs på gemenskapens marknad. Detsamma gäller för den produkt som tillverkas och säljs i Förenata staterna, som vad gäller Ukraina och Vitryssland tjänade som tredje land med marknadsekonomi. Alla dessa produkter ansågs därför vara likadana produkter enligt artikel 1.4 i grundförordningen.

⁽¹⁾ Endast kontroll av uppgifterna i ansökan om marknadsekonomisk status.

B. DUMPNING

- (13) Åtta länder som omfattas av det aktuella förfarandet är länder med marknadsekonomi, dvs. Bulgarien, Egypten, Estland, Kroatien, Libyen, Litauen, Polen och Rumänien. Av de övriga två länderna anses Vitryssland vara ett land som inte har marknadsekonomi, medan normalvärdet för Ukraina kommer att fastställas på samma sätt som för länder med marknadsekonomi, förutsatt att villkoren i artikel 2.7 b och c i grundförordningen är uppfyllda. Av den anledningen behandlas länder med marknadsekonomi, å ena sidan, och Vitryssland och Ukraina, å den andra sidan, var för sig.

LÄNDER MED MARKNADSEKONOMI

1. Allmän metod

- (14) Den allmänna metod som beskrivs nedan har tillämpats för alla berörda exportländer med marknadsekonomi och för de exporterande tillverkare i Ukraina som uppfyllde kraven för att behandlas som verk samma i en marknadsekonomi, vilket innebar att de beviljades "marknadsekonomisk status". Undersökningsresultaten rörande dumpning beskriver följaktligen endast den särskilda situationen för vart och ett av exportländerna.

Normalvärde

- (15) När det gäller fastställandet av normalvärdet fastställde kommissionen först för varje exporterande tillverkare huruvida dennes sammanlagda försäljning av karbamid på hemmamarknaden var representativ i jämförelse med dennes sammanlagda exportförsäljning till gemenskapen. I enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen ansågs försäljningen på hemmamarknaden vara representativ om den sammanlagda försäljningsvolymen på hemmamarknaden för varje exporterande tillverkare motsvarade minst 5 % av tillverkarens sammanlagda exportförsäljning till gemenskapen.
- (16) Kommissionen identifierade därefter de karbamidkvaliteter som såldes på hemmamarknaden av företag vilkas försäljning på hemmamarknaden var representativ, och som var identiska eller direkt jämförbara med de kvaliteter som såldes på export till gemenskapen.
- (17) För varje kvalitet som de exporterande tillverkarna sålde på sina hemmamarknader, och som konstaterades vara direkt jämförbar med den kvalitet som exporterades till gemenskapen, fastställdes huruvida försäljningen på hemmamarknaden var tillräckligt representativ enligt artikel 2.2 i grundförordningen. Försäljningen på hemmamarknaden av en viss kvalitet av karbamid ansågs vara tillräckligt representativ om den sammanlagda försäljningsvolymen på hemmamarknaden av denna kvalitet under undersökningsperioden motsvarade minst 5 % av den sammanlagda försäljningsvolym av den jämförbara kvaliteten av karbamid som exporterades till gemenskapen.
- (18) Dessutom undersöktes det huruvida försäljningen på hemmamarknaden av varje kvalitet kunde anses ha ägt rum vid normal handel, genom att andelen lönsam försäljning till oberoende kunder av kvaliteten i fråga fastställdes. I de fall där försäljningsvolymen för karbamid som såldes till ett nettopris som motsvarade eller översteg den beräknade produktionskostnaden utgjorde minst 80 % av den totala försäljningsvolymen och där det vägda genomsnittliga priset för den kvali-

teten var detsamma som eller översteg produktionskostnaden, grundades normalvärdet på det faktiska priset vid försäljning på hemmamarknaden, beräknat som ett vägt genomsnitt av priserna vid all försäljning på hemmamarknaden under undersökningsperioden, oavsett om denna försäljning varit lönsam eller inte. I de fall där volymen av den lönsamma försäljningen av karbamid utgjorde mindre än 80 %, men minst 10 %, av den sammanlagda försäljningsvolymen, grundades normalvärdet på det faktiska priset på hemmamarknaden, beräknat som ett vägt genomsnitt av enbart den lönsamma försäljningen.

- (19) I de fall där den lönsamma försäljningsvolymen av någon kvalitet av karbamid motsvarade mindre än 10 % av den sammanlagda försäljningsvolymen, ansågs det att denna kvalitet inte såldes i tillräcklig mängd för att priset på hemmamarknaden skulle kunna sägas utgöra en lämplig grund för fastställandet av normalvärdet.
- (20) När de inhemska priserna för en särskild kvalitet som såldes av en exporterande tillverkare inte kunde användas för att fastställa normalvärdet, måste en annan metod tillämpas. I det hänseendet använde kommissionen en annan tillverkarens priser för den berörda produkten på hemmamarknaden. I de fall där detta inte var möjligt, och i avsaknad av någon annan lämplig metod, användes ett konstruerat normalvärde.
- (21) I samtliga fall där ett konstruerat normalvärde användes fastställdes normalvärdet i enlighet med artikel 2.3 i grundförordningen genom att det till tillverkningskostnaden, vid behov justerad, för de exporterade kvaliteterna lades ett skäligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader samt andra allmänna kostnader och en skälig vinstmarginal. Kommissionen undersökte för detta ändamål huruvida varje berörd tillverkande exportörs uppgifter om försäljnings- och administrationskostnader samt andra allmänna kostnader och vinst på hemmamarknaden var tillförlitliga.
- (22) Uppgifterna om faktiska försäljnings- och administrationskostnader samt andra allmänna kostnader på hemmamarknaden ansågs tillförlitliga när det berörda företagets försäljningsvolym på hemmamarknaden kunde betraktas som representativ. Vinstmarginalen på hemmamarknaden bestämdes på grundval av försäljningen på hemmamarknaden vid normal handel. I samtliga fall där dessa villkor inte var uppfyllda använde kommissionen i enlighet med artikel 2.6 a i grundförordningen andra tillverkarens försäljnings- och administrationskostnader samt andra allmänna kostnader och vinst på exportlandets hemmamarknad. I de fall där detta inte var möjligt eller lämpligt, användes det belopp som är tillämpligt på samma generella produktkategori som grund för konstrueringen av normalvärdet i enlighet med artikel 2.6 b i grundförordningen. I alla andra fall grundade sig försäljnings- och administrationskostnader samt andra allmänna kostnader och vinstmarginal preliminärt på det vägda genomsnittet för de andra berörda samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i enlighet med artikel 2.6 c i grundförordningen.
- (23) Vad gäller fastställandet av vinstmarginalen och beloppen för försäljnings- och administrationskostnader samt andra allmänna kostnader på grundval av artikel 2.6 c i grundförordningen, uppmannas berörda parter härmed särskilt att lämna sina synpunkter i detta avseende.

Exportpriser

- (24) I samtliga fall där karbamid exporterades till oberoende kunder i gemenskapen fastställdes exportpriset i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen, dvs. på grundval av de exportpriser som faktiskt betalats eller skulle betalas.
- (25) I de fall där exportförsäljningen skedde genom en närstående importör konstruerades exportpriset enligt artikel 2.9 i grundförordningen på grundval av det pris till vilket de importerade produkterna först såldes vidare till en oberoende kund. I dessa fall gjordes justeringar för alla kostnader som tillkommit mellan importen och återförsäljningen samt förväntad vinst för att fastställa ett tillförlitligt exportpris. Vad gäller vinstmarginalen fastställdes den preliminärt på grundval av uppgifter från samarbetsvilliga icke-närstående exportörer.

Jämförelse

- (26) I syfte att säkerställa en rättvis jämförelse mellan normalvärdet och exportpriset gjordes justeringar för olikheter som påverkar prisernas jämförbarhet i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen. Lämpliga justeringar beviljades i samtliga fall där det konstaterades att de var skäliga, korrekta och väldokumenterade.

Dumpningsmarginal för de undersökta företagen

- (27) I enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen jämfördes för varje exporterande tillverkare det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje kvalitet med det vägda genomsnittliga exportpriset. I de fall där det fanns ett mönster med betydande prisvariationer mellan olika regioner, kunder eller tidsperioder, och där den metod med vilken det vägda genomsnittliga normalvärdet jämfördes med det vägda genomsnittliga exportpriset inte till fullo återspeglade dumpningens omfattning, jämfördes det vägda genomsnittliga normalvärdet med de enskilda exporttransaktionerna.

Övrig dumpningsmarginal

- (28) För icke samarbetsvilliga företag fastställdes en "övrig" dumpningsmarginal på grundval av tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 18 i grundförordningen.
- (29) För att säkerställa att eventuella åtgärder skulle bli effektiva, beslöts det för de i samarbetsvilliga länder vars uppgifter låg nära Eurostats uppgifter, dvs. där det inte fanns någon anledning att tro att någon exporterande tillverkare inte varit samarbetsvillig, att dumpningsmarginalen för övriga företag skulle fastställas till den högsta dumpningsmarginal som konstaterats för ett samarbetsvilligt företag.
- (30) För de länder där samarbetsviljan var dålig fastställdes dumpningsmarginalen för övriga företag på grundval av den exportförsäljning till gemenskapen av representativa kvantiteter som hade den högsta dumpningsmarginalen. Denna metod ansågs också nödvändig för att undvika

att bristande samarbete belönades, och eftersom det inte fanns några uppgifter som tydde på att en icke samarbetsvillig part hade bedrivit dumpning på en lägre nivå.

2. Bulgarien

- (31) Den enda kända exporterande tillverkaren besvarade frågeformuläret. Svaret innefattade uppgifter om inhemsk försäljning från ett närstående inhemskt försäljningsbolag. Ett ytterligare svar mottogs från ett annat närstående företag som agerade som säljare av den berörda produkten på hemmamarknaden och exportmarknaden under två månader av undersökningsperioden. Det senare företaget köpte den viktigaste insatsvaran för tillverkningen (gas) och sålde den färdiga produkten (karbamid) efter att ha betalat en bearbetningsavgift till tillverkaren. Ett företag i gemenskapen som var den exporterande tillverkaren närstående besvarade bilagan till frågeformuläret för närstående företag.

Normalvärde

- (32) Normalvärdet konstruerades i enlighet med artikel 2.3 i grundförordningen för den kvalitet av den berörda produkten som såldes till gemenskapen.
- (33) Den exporterande tillverkaren hävdade att flera avbrott i gasleveranserna, och följaktligen i tillverkningen av karbamid, under undersökningsperioden orsakade betydande variationer i tillverkningskostnaderna. Dessa variationer skulle hindra kommissionen från att på ett rimligt sätt fastställa försäljningen vid normal handel. Försäljningen vid normal handel borde följaktligen fastställas månadsvis.
- (34) Variationer i kostnader och priser är nästan oundvikliga i varje affärsverksamhet. För att ta hänsyn till dessa i samband med fastställandet av den försäljning som skett vid normal handel har kommissionen genomgående jämfört de enskilda priserna på hemmamarknaden med den vägda genomsnittliga tillverkningskostnaden under undersökningsperioden. Det anses att den särskilda situationen för det företag som gjorde framställningen inte motiverar någon avvikelse från den metod som använts för alla berörda företag under det aktuella förfarandet, eftersom problemet med råvaruleveranserna under en del av undersökningsperioden helt kan tillskrivas företaget. Det ansågs därför att all påverkan på kostnaden borde återspeglas i beräkningen av normalvärdet.
- (35) Det bör erinras om att den exporterande tillverkarens försäljning på den bulgariska hemmamarknaden skedde genom två försäljningsbolag. Med tanke på fördelningen av uppgifter mellan den exporterande tillverkaren och försäljningsbolagen ansågs det nödvändigt att fastställa normalvärdet på grundval av priser som betalats vid normal handel av oberoende kunder i Bulgarien.

- (36) I avsaknad av lönsam försäljning på hemmamarknaden konstruerades normalvärdet emellertid enligt artikel 2.3 i grundförordningen på grundval av den tillverkningskostnad och de försäljnings- och administrationskostnader samt andra allmänna kostnader för försäljningen på hemmamarknaden som de berörda företagen uppgivit. I avsaknad av någon annan grund fastställdes vinstmarginalen preliminärt på grundval av de vägda genomsnittliga vinsterna hos de andra exporterande tillverkare som var samarbetsvilliga under detta förfarande, i enlighet med artikel 2.6 c i grundförordningen (se skälen 21 och 22).

Exportpriser

- (37) Exportförsäljningen direkt till en oberoende kund i gemenskapen fastställdes i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen, medan exportpriserna för försäljning genom den exporterande tillverkarens närstående importör, dvs. 80 % av all exportförsäljning till gemenskapen, konstruerades i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen.

Jämförelse

- (38) Justeringar gjordes för kostnader för inhemsk transport och spedition samt för förpacknings- och kreditkostnader.

Dumpningsmarginal

- (39) Jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset visade att det förekommit dumpning från den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren. Den preliminära dumpningsmarginalen, uttryckt i procent av importpriset cif vid gemenskapens gräns, är följande:

Chimco AD: 131,3 %.

- (40) Det konstaterades att samarbetsviljan var god från Bulgariens sida och den preliminära dumpningsmarginalen för övriga företag fastställdes till samma nivå som för det samarbetsvilliga företaget, dvs. 131,3 %.

3. Kroatien

- (41) Den enda kända exporterande tillverkaren besvarade frågeformuläret. Två företag i gemenskapen som var denna exporterande tillverkare närstående besvarade bilagan till frågeformuläret för närstående företag.

Normalvärde

- (42) Normalvärdet fastställdes på grundval av försäljningspriser på hemmamarknaden för den kvalitet av den berörda produkten som exporteras till gemenskapen.

Exportpriser

- (43) Eftersom all exportförsäljning till gemenskapen under undersökningsperioden skedde genom två närstående importörer i gemenskapen, konstruerades exportpriset i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen.

Jämförelse

- (44) Justeringar gjordes för olikheter i kostnaderna för inhemsk transport, hantering, lastning och därmed sammanhängande kostnader, samt för förpacknings- och kreditkostnader.

Dumpningsmarginal

- (45) Jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset visade att det förekommit dumpning från den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren. Den preliminära dumpningsmarginalen, uttryckt i procent av importpriset cif vid gemenskapens gräns, är följande:

Petrokemija d.d.: 72,9 %.

- (46) Samarbetsviljan var stor från Kroatiens sida och den preliminära dumpningsmarginalen för övriga företag fastställdes till samma nivå som för det samarbetsvilliga företaget, dvs. 72,9 %.

4. Egypten

- (47) Två exporterande tillverkare besvarade frågeformuläret.

Normalvärde

- (48) Normalvärdet fastställdes på grundval av försäljningspriserna på hemmamarknaden.

Exportpriser

- (49) Eftersom all exportförsäljning skedde direkt till oberoende kunder i gemenskapen fastställdes exportpriserna på grundval av de priser som betalats eller skulle betalas i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen.

Jämförelse

- (50) Justeringar gjordes för olikheter i bankavgifter, rabatter, förpacknings-, hanterings-, lastnings-, transport-, försäkrings- och kreditkostnader.
- (51) Ett företag begärde justering för en uppskjuten rabatt. Justeringen kunde inte beviljas eftersom det saknades bevisning för att rabatten faktiskt hade tillämpats.

Dumpningsmarginal

- (52) Jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset visade att det förekommit dumpning från de båda samarbetsvilliga exporterande tillverkarna. Den preliminära dumpningsmarginalen, uttryckt i procent av importpriset cif vid gemenskapens gräns, är följande:

El-Delta Company for Fertilisers and Chemical Industries (Asmeda): 26,4 %.

Abu Qir Fertilisers and Chemical Industries: 21,6 %.

- (53) Samarbetsviljan var stor från Egyptens sida och den preliminära dumpningsmarginalen för övriga företag fastställdes till samma nivå som för det samarbetsvilliga företag som hade den högsta dumpningsmarginalen, dvs. 26,4 %.

5. Estland

- (54) Den enda kända exporterande tillverkaren i Estland besvarade frågeformuläret. En jämförelse av den angivna försäljningen till icke-närstående parter i gemenskapen med uppgifter från Eurostat visade en ytterst dålig samarbetsvilja, dvs. 2,7 %. Detta har konstaterats bero på att det estniska företaget inte lämnade uppgifter om exportförsäljning av karbamid genom oberoende handlare.

Normalvärde

- (55) Den exporterande tillverkarens försäljning av karbamid på hemmamarknaden var inte representativ jämförd med dennes export av karbamid till gemenskapen, och priserna på hemmamarknaden kunde därför inte användas som grund för normalvärdet. Eftersom det inte fanns några andra tillverkare av karbamid i Estland kunde normalvärdet inte baseras på priser från andra säljare eller tillverkare.
- (56) Normalvärdet konstruerades följaktligen. I enlighet med artikel 2.6 i grundförordningen användes företagets egna uppgifter om försäljnings- och administrationskostnader samt andra allmänna kostnader. I enlighet med artikel 2.6 b i grundförordningen, och i avsaknad av någon annan lämplig grundval, användes samma försäljnings- och administrationskostnader samt andra allmänna kostnader och vinst som gällde för tillverkning och försäljning av samma generella produktkategori, dvs. gödselmedel, för den exporterande tillverkaren i fråga i Estland (se skälen 22 och 23).

Exportpriser

- (57) Eftersom den exportförsäljning till gemenskapen som företaget uppgivit skedde till oberoende kunder i gemenskapen, fastställdes priserna på grundval av det pris som betalats eller skulle betalas enligt artikel 2.8 i grundförordningen.
- (58) Som redan nämnts i skäl 54 hävdar företaget att det är den enda tillverkaren av karbamid i Estland. Kommissionen har därför preliminärt beslutat att tillämpa artikel 18 i grundförordningen för den exportförsäljning som inte angivits, vilken enligt Eurostat utgjorde 97,3 % av den sammanlagda exporten. Exportpriset för denna ej angivna kvantitet fastställdes på grundval av priset på den exportförsäljning till gemenskapen av representativa kvantiteter av företagets uppgivna exportförsäljning som hade den högsta dumpningsmarginalen.

Jämförelse

- (59) Justeringar gjordes för olikheter i bankavgifter, hanterings-, lastnings-, transport-, försäkrings- och kreditkostnader.

Dumpningsmarginal

- (60) Mönstret för de estniska exportpriserna skilde sig väsentligen mellan regionerna. I det hänseendet visade undersökningen att dumpade priser i vissa medlemsstater uppvägdes av högre exportpriser i andra medlemsstater. Det ansågs följaktligen att jämförelsen av det vägda genomsnittliga normalvärdet med det vägda genomsnittliga exportpriset inte visade dumpningens hela omfattning. Det vägda genomsnittliga normalvärdet jämfördes därför med de enskilda exporttransaktionerna.

- (61) Jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset visade att det förekommit dumpning från den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren. Den preliminära dumpningsmarginalen, uttryckt i procent av importpriset cif vid gemenskapens gräns, är följande:

JSC Nitrofert: 34,3 %.

- (62) Den preliminära dumpningsmarginalen för övriga företag fastställdes till samma nivå som för den exporterande tillverkaren, dvs. 34,3 %.

6. Libyen

- (63) Även om den enda exporterande tillverkaren inledningsvis samtyckte till att samarbeta, vägrade denne sedan att ge tillgång till en del av de sakuppgifter som var nödvändiga för att svaret skulle kunna kontrolleras, särskilt vad gäller försäljningspriser på hemmamarknaden och produktionskostnaden för den berörda produkten. För att kunna beräkna den preliminära dumpningsmarginalen var kommissionen därför tvungen att använda bästa tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 18 i grundförordningen.

Normalvärde

- (64) De angivna försäljningssiffrorna för hemmamarknaden för undersökningsperioden kunde inte stämmas av mot granskade bokslut eller andra räkenskapshandlingar, eftersom företaget inte var villigt att tillhandahålla dessa handlingar under undersökningen på platsen. Riktigheten och fullständigheten i uppgifterna om försäljningen av den berörda produkten på hemmamarknaden kunde därför inte fastställas på ett tillförlitligt sätt och de lämnade uppgifterna kunde inte användas som grund för fastställandet av normalvärdet.

- (65) Även när det gäller kostnaden för tillverkningen av den karbamid som säljs på hemmamarknaden förvägrades kommissionen tillgång till viktiga räkenskapshandlingar och tillverkningskostnadernas riktighet och fullständighet kunde därför inte fastställas på ett tillförlitligt sätt. Detta gällde i synnerhet kostnaden för råvaror och företagets försäljnings- och administrationskostnader samt andra allmänna kostnader.

- (66) Som nämndes ovan använde kommissionen därför i enlighet med artikel 18 i grundförordningen bästa tillgängliga uppgifter för att fastställa normalvärdet. I det hänseendet, och i avsaknad av andra tillgängliga uppgifter för landet, ansåg kommissionen det lämpligt att grunda sina beräkningar på de uppgifter som lämnats i klagomålet.

Exportpriser

- (67) När det gäller fastställandet av exportpriset lämnade företaget uppgifter som kunde kontrolleras på ett tillfredsställande sätt. För beräkning av dumpningsmarginalen kunde kommissionen därför använda företagets egna exportpriser.
- (68) Ungefär hälften av exportförsäljningen skedde direkt till oberoende kunder i gemenskapen, och därför fastställdes exportpriset för dessa transaktioner på grundval av de priser som betalats eller skulle betalas, i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen.
- (69) Den återstående exportförsäljningen till gemenskapen skedde genom ett närstående företag och exportpriserna för den försäljningen måste därför konstrueras i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen.
- (70) En liten del av försäljningen genom det närstående företaget skedde sedan via ett annat närstående företag i gemenskapen. Den försäljningen motsvarade emellertid endast en obetydlig del av det libyska företagets sammanlagda exportvolym till gemenskapen, och det sammantagna resultatet av beräkningarna skulle inte ha ändrats om denna försäljning inbegripits. Den beaktades därför inte.
- (71) Vidare måste försäljning med icke-libyskt ursprung från det närstående företaget till den första oberoende kunden i gemenskapen, vilken företaget felaktigt uppgivit, tas bort från beräkningarna.
- (72) Vad gäller uppgifter från det närstående företaget om försäljnings- och administrationskostnader samt andra allmänna kostnader måste vissa punkter justeras på grundval av resultaten av kontrollbesöket.

Jämförelse

- (73) Justeringar gjordes för olikheter vad gäller kostnaderna för förpackning, hantering, lastning, sjötransport, försäkring och inspektion samt kreditkostnader.
- (74) Företaget hävdade att det även hade vissa kreditkostnader på hemmamarknaden, men lämnade motsägelsefulla uppgifter i detta avseende. Undersökningen har visat att betalningsvillkoren inte överenskommit med den inhemska kunden innan försäljningen ägde rum och följaktligen har ingen justering gjorts i det avseendet.

Dumpningsmarginal

- (75) Jämförelsen mellan det vägda genomsnittliga normalvärdet och det vägda genomsnittliga exportpriset visade att det förekommit dumpning från den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren. Den preliminära dumpningsmarginalen, uttryckt i procent av importpriset cif vid gemenskapens gräns, är följande:

National Oil Corporation:

51,4 %.

- (76) Den exportvolym som den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren uppgivit jämfördes med uppgifterna från Eurostat om export, och det konstaterades att den låg på samma nivå. Eftersom den libyska exporterande tillverkaren redovisade all den exportförsäljning som rapporterats från Eurostat, fastställdes den preliminära dumpningsmarginalen för övriga företag till samma nivå som för det samarbetsvilliga företaget, dvs. 51,4 %.

7. Litauen

- (77) Ett företag besvarade frågeformuläret för exporterande tillverkare. Svaret innefattade uppgifter om försäljningen på hemmamarknaden från ett närstående inhemskt försäljningsbolag. Även ett företag i gemenskapen som var denna exporterande tillverkare närstående besvarade frågeformuläret för närstående företag.

Normalvärde

- (78) Den exporterande tillverkarens försäljning av karbamid på hemmamarknaden var inte representativ jämförd med dess export av karbamid till gemenskapen, och priserna på hemmamarknaden kunde därför inte användas som grund för normalvärdet. Eftersom det inte fanns några andra tillverkare av karbamid i Litauen kunde normalvärdet inte grundas på andra säljares eller tillverkares priser.
- (79) Normalvärdet konstruerades följaktligen. I enlighet med artikel 2.6 b i grundförordningen, och i avsaknad av någon annan lämplig grundval, användes samma försäljnings- och administrationskostnader samt andra allmänna kostnader och vinst som är tillämpliga på tillverkning och försäljning av samma generella produktkategori, dvs. andra gödselmedel, för den exporterande tillverkaren i fråga i Litauen.

Exportpris

- (80) Nästan all exportförsäljning gjordes direkt till oberoende kunder i gemenskapen. Exportpriserna för försäljning genom ett närstående företag motsvarade mindre än 5 % av den exporterande tillverkarens totala exportförsäljning. Exportpriset för den senare måste konstrueras i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen.

Jämförelse

- (81) Justeringar för olikheter i kostnaderna för förpackning, transport, försäkring, hantering, lastning och därmed sammanhängande kostnader har beviljats.
- (82) Justeringar av normalvärdet begärdes på grundval av den försäljning av karbamid vilken inte var representativ. De uppgifter som tillhandahölls om försäljningen på hemmamarknaden av samma generella produktkategori, av vilka försäljnings- och administrationskostnader samt andra allmänna kostnader och vinst användes för att konstruera normalvärdet, tydde inte på att justeringar var motiverade.

Dumpningsmarginal

- (83) Jämförelsen mellan det vägda genomsnittliga normalvärdet och det vägda genomsnittliga exportpriset visade att det förekommit dumpning från den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren. Den preliminära dumpningsmarginalen, uttryckt i procent av importpriset cif vid gemenskapens gräns, är följande:

Joint Stock Company Achema, Jonava: 9,4 %.

- (84) Eftersom samarbetsviljan var stor från Litauens sida fastställdes den preliminära dumpningsmarginalen för övriga företag till samma nivå som för det samarbetsvilliga företaget, dvs. 9,4 %.

8. Polen

- (85) En exporterande tillverkare besvarade frågeformuläret.

Normalvärde

- (86) Normalvärdet konstruerades i enlighet med artikel 2.3 i grundförordningen. I enlighet med artikel 2.6 i grundförordningen användes företagets egna uppgifter om försäljnings- och administrationskostnader samt andra allmänna kostnader. Vad gäller vinstmarginalen användes, i avsaknad av någon annan lämplig grundval, enligt artikel 2.6 b i grundförordningen den vinst som är tillämplig på tillverkning och försäljning av samma generella produktkategori, dvs. andra gödselmedel, för den exporterande tillverkaren i fråga.

Exportpriser

- (87) All exportförsäljning till gemenskapen skedde direkt till oberoende kunder och i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen användes därför det exportpris som betalats eller skulle betalas.

Jämförelse

- (88) Justeringar gjordes för olikheter i kostnaderna för inhemsk transport, sjötransport, transport inom gemenskapen, försäkring, hantering, lastning och därmed sammanhängande kostnader samt förpacknings- och kreditkostnader, provision och andra faktorer.

Dumpningsmarginal

- (89) Jämförelsen mellan det vägda genomsnittliga normalvärdet och det vägda genomsnittliga exportpriset visade att det förekommit dumpning från den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren. Den preliminära dumpningsmarginalen, uttryckt i procent av importpriset cif vid gemenskapens gräns, är följande:

Zaklady Chemiczne "Police":

31,0 %.

- (90) Samarbetsviljan var stor från Polens sida och den preliminära dumpningsmarginalen för övriga företag fastställdes till samma nivå som för det samarbetsvilliga företaget, dvs. 31,0 %.

9. Rumänien

- (91) Tre företag besvarade frågeformuläret för exporterande tillverkare. Ett rumänskt företag som var en av de exporterande tillverkarna närläggande besvarade kommissionens frågeformulär och tillhandahöll uppgifter om försäljningen på hemmamarknaden och gemenskapens marknad. Ytterligare två företag i gemenskapen som var en av de exporterande tillverkarna närläggande besvarade också frågeformuläret för närläggande importörer.

Normalvärde

- (92) I enlighet med artikel 2.1 i grundförordningen fastställdes normalvärdet på grundval av de priser som betalats eller skulle betalas vid normal handel av oberoende kunder på hemmamarknaden.

Exportpriser

- (93) För den exportförsäljning som gjordes direkt till icke-närläggande kunder i gemenskapen fastställdes exportpriset, i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen, på grundval av de priser som faktiskt betalats eller skulle betalas. Ungefär 25 % av all exportförsäljning till gemenskapen gjordes genom närläggande importörer i gemenskapen. Exportpriserna för den försäljningen konstruerades följaktligen i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen.

Jämförelse

- (94) Justeringar gjordes för olikheter i kostnaderna för inhemsk transport, förpackning, hantering, lastning och därmed sammanhängande kostnader, kreditkostnader och provisioner.

Dumpningsmarginal

- (95) Jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset visade att det förekommit dumpning från var och en av de tre samarbetsvilliga exporterande tillverkarna. De preliminära dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av importpriset cif vid gemenskapens gräns, är följande:

S.C. Amonil SA, Slobozia: 28,3 %.

Petrom SA Sucursala Doljchim Craiova, Craiova: 47,0 %.

Sofert SA, Bacau: 32,6 %.

- (96) Eftersom samarbetsviljan var god fastställdes den preliminära dumpningsmarginalen för övriga företag till samma nivå som för det samarbetsvilliga företaget med den högsta dumpningsmarginalen, dvs. 47,0 %.

VITRYSSLAND OCH UKRAINA

1. Jämförbart land

- (97) För länder som inte har marknadsekonomi och för företag som inte kunde beviljas marknadsekonomisk status måste normalvärdet i enlighet med artikel 2.7 i grundförordningen fastställas på grundval av priset eller det konstruerade värdet i ett tredje land med marknadsekonomi (nedan kallat jämförbart land).
- (98) I tillkännagivandet om inledande av förfarandet angav kommissionen sin avsikt att använda Slovakien som ett jämförbart land för fastställandet av normalvärden för Vitryssland och Ukraina.
- (99) De exporterande tillverkarna från Vitryssland och Ukraina, Vitrysslands delegation vid Europeiska unionen samt en sammanslutning av importörer (EFIA) invände mot detta förslag. De viktigaste argumenten mot att använda Slovakien var skillnader i fråga om tillgång till råmaterial, skillnader när det gäller tillverkningsprocesser och produktionsvolymen jämfört med de av detta förfarande berörda länder som inte har marknadsekonomi, byteshandels och kontantbristens inverkan på de inhemska försäljningspriserna samt skyddet av den slovakiska marknaden med hjälp av importtullar. Parterna i fråga föreslog i stället att man skulle använda Litauen som ett jämförbart land.
- (100) Undersökningen visade att Litauens inhemska marknad för den berörda produkten inte var tillräckligt konkurrensutsatt. Det fanns nämligen endast en tillverkare och marknaden skyddades dessutom mot import från Ryssland med hjälp av importtullar.
- (101) När det gäller Slovakien hade kommissionen betraktat det som det lämpligaste jämförbara landet i en tidigare översyn avseende slutgiltiga antidumpningsåtgärder mot import av karbamid med ursprung i Ryssland. I avsaknad av alternativ hade således Slovakien använts som ett jämförbart land. Det skulle följaktligen kunna utgöra ett rimligt jämförbart land även i detta förfarande.
- (102) Inte desto mindre beslutade kommissionen i detta förfarande att ytterligare undersöka alla möjliga alternativ, och i detta syfte sändes en begäran om uppgifter beträffande försäljning och marknadsvillkor till tillverkare av den berörda produkten i de åtta länder med marknadsekonomi som berördes av detta förfarande samt till kända tillverkare i andra länder med marknadsekonomi. Svar inkom från tillverkare i alla åtta länder med marknadsekonomi som berördes av detta förfarande, från en tillverkare i Australien och från en tillverkare i Förenta staterna.
- (103) Analysen av dessa svar visade att Förenta staterna föreföll utgöra det lämpligaste jämförbara landet. Förenta staterna hade en i hög grad konkurrensutsatt marknad när det gäller den berörda produkten, i det att det fanns mer än tio tillverkare, ett stort antal slutanvändare och betydande import från tredje länder. Även om antidumpningstullar var i kraft mot import av den berörda produkten från f.d. Sovjetunionen, var importen av karbamid fortfarande betydande från andra länder.

- (104) Mot bakgrund av detta drogs slutsatsen att Förenta staterna utgjorde det lämpligaste jämförbara landet och att valet av Förenta staterna var rimligt och berättigat mot bakgrund av bestämmelserna i artikel 2.7 i grundförordningen.
- (105) Därefter sände kommissionen ett mera detaljerat frågeformulär till tillverkaren i Förenta staterna, med begäran om uppgifter avseende inhemska försäljningspriser och tillverkningskostnader för den berörda produkten. Tillverkarens svar kontrollerades på plats.
- (106) Kommissionen undersökte huruvida, av priset att döma, försäljningen av den berörda produkten i Förenta staterna hade ägt rum vid normal handel.
- (107) När det gäller tillverkningskostnaden visade kontrollen att priset på naturgas på Förenta staternas marknad under den andra hälften av undersökningsperioden låg på en onormalt hög nivå, vilket berodde på att det rådde efterfrågeöverskott. En justering gjordes därför av det pris för naturgas som den amerikanska tillverkaren betalade.
- (108) Efter att denna korrigering hade gjorts kunde den amerikanska tillverkarens inhemska försäljning anses ha ägt rum vid normal handel.
- (109) Normalvärdet fastställdes således som ett vägt genomsnitt av de priser som den samarbetsvilliga amerikanska tillverkaren tog ut vid försäljning av den berörda produkten på den inhemska marknaden till icke-närstående kunder.

2. Vitryssland

- (110) Den enda exporterande tillverkaren i Vitryssland hade för avsikt att samarbeta i detta förfarande, men svaret på kommissionens frågeformulär uppvisade stora brister. En skriftlig begäran om ett klagande samt om ytterligare uppgifter sändes ett flertal gånger, men inget svar inkom från företaget. Vid beräkningen av den preliminära dumpningsmarginalen måste kommissionen således använda de bästa tillgängliga uppgifterna i enlighet med artikel 18 i grundförordningen.

Normalvärde

- (111) I enlighet med artikel 2.7 a i grundförordningen fastställdes normalvärdet på det sätt som beskrivs i skälen 106–109.

Exportpris

- (112) De rapporterade uppgifterna om exportförsäljning stämde inte överens med uppgifterna från Eurostat i det att de rapporterade uppgifterna om volymen av och värdet på exportförsäljningen i hög grad understeg uppgifterna från Eurostat. Företaget kunde inte på ett tillfredsställande sätt förklara dessa skillnader och lämnade inte heller någon dokumentation till stöd för den rapporterade exportförsäljningen till gemenskapen, trots att kommissionen särskilt begärde detta.

- (113) Kommissionen hade därför inget annat val än att bortse från företagets uppgifter och använda de bästa tillgängliga uppgifterna i enlighet med artikel 18 i grundförordningen. Priserna för export från Vitryssland fastställdes således på grundval av Eurostatuppgifter, i avsaknad av andra rimliga uppgifter. Eftersom de tillgängliga uppgifterna visade att all försäljning gick via handlare gjordes en lämplig justering för provisioner.

Jämförelse

- (114) Justeringar gjordes för skillnader i fråga om provisioner, transport, hantering, lastning och därmed sammanhängande kostnader, i de fall de konstaterades vara rimliga och korrekta.
- (115) Justeringen för inhemsk transport grundades på de avgifter som konstaterats föreligga i det jämförbara landet, varvid hänsyn togs till avståndet mellan den exporterande tillverkarens fabrik och lastningshamnen.

Dumpningsmarginal

- (116) I enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen jämfördes det vägda genomsnittliga normalvärdet med det vägda genomsnittliga exportpriset. Denna jämförelse visade att dumpning förekom. Den preliminära landsomfattande vägda genomsnittliga dumpningsmarginalen, uttryckt i procent av cif värdet, uppgick till 75,7 %.

3. Ukraina

- (117) Fyra företag besvarade det frågeformulär som sändes till exporterande tillverkare. Tre av dessa ansökte om marknadsekonomisk status enligt artikel 2.7 c i grundförordningen.

Granskning av ansökningar om marknadsekonomisk status

- (118) Kommissionen inhämtade alla uppgifter som ansågs nödvändiga och kontrollerade på plats hos de berörda företagen alla uppgifter som lämnats i ansökningarna om marknadsekonomisk status. Alla tre ansökningar granskades med utgångspunkt i de fem kriterier som anges i artikel 2.7 c i grundförordningen.
- (119) För två företag fastställdes det att deras beslut om priser och kostnader fattades utan något större statligt inflytande i den mening som avses i artikel 2.7 c i grundförordningen och att deras priser och kostnader i stort återspeglade marknadsvärden. Båda företagen hade räkenskaper som var föremål för oberoende revision i enlighet med internationellt accepterade redovisningsnormer och tillverkningskostnaderna och den ekonomiska situationen var inte föremål för betydande snedvridningar. Även om ett av företagen sysslade med byteshandel hade denna endast marginell betydelse och avsåg dessutom inte den berörda produkten. Lagar om

konkurs respektive ägandeförhållanden var också giltiga för de berörda företagen och valutaomräkningar gjordes till marknadskurs.

- (120) Således drogs slutsatsen att dessa två företag uppfyllde de villkor som anges i artikel 2.7 c i grundförordningen. Det rör sig om följande företag:

— Cherkassy Azot, Cherkassy.

— Concern Stirol, Gorlovka.

- (121) Det tredje företaget konstaterades bedriva byteshandel i betydande omfattning, till viss del även i fråga om den berörda produkten. Vidare ägde den statliga egendomsfonden aktier i företaget, vilket gjorde att den kunde blockera flera beslut, exempelvis beslut om ändringar av företagets bolagsordning, och således kunde utöva ett betydande inflytande.

- (122) Detta företag ansågs följaktligen inte uppfylla villkoren i artikel 2.7 c i grundförordningen.

- (123) De berörda företagen och gemenskapsindustrin gavs möjlighet att lämna synpunkter på dessa undersökningsresultat.

- (124) Den exporterande tillverkare som inte beviljades marknadsekonomisk status ifrågasatte kommissionens undersökningsresultat avseende det faktiska statliga inflytandet och omfattningen av byteshandeln. Tillverkaren framförde dock inga nya argument som kunde motivera en ändring av fastställandet avseende marknadsekonomisk status.

- (125) Gemenskapsindustrin invände mot att två ukrainska företag hade beviljats marknadsekonomisk status. Den anförde att de ukrainska företagen verkade i en makroekonomisk miljö där statligt inflytande var ett dominerande inslag, att staten fastställde priset på gas, det viktigaste råmaterialet vid framställning av karbamid, att byteshandeln var omfattande och att företagen inte tillämpade alla de viktigaste internationella redovisningsprinciperna.

- (126) Kommissionen noterar att statligt inflytande fortfarande utgör ett dominerande inslag i Ukrainas ekonomi. I en granskning av marknadsekonomisk status måste enskilda företag kunna visa att marknadsekonomiska villkor råder för dem i fråga om tillverkning och försäljning av den likadana produkten. Förutom de byteshandelstransaktioner som nämns i ovan nämnda skäl fanns det inga tecken på den omfattande byteshandel som påstods föreligga när det gäller de berörda företagen. De två företagens räkenskaper reviderades i enlighet med internationellt accepterade redovisningsnormer. Kommissionen fann inga tecken på statligt inflytande över gashandeln förutom det som nämns i skälen 128 och 129.

- (127) Det beslöts således att de två företagen skulle beviljas marknadsekonomisk status och att det tredje företaget inte skulle beviljas sådan status. Samråd skedde med Rådgivande kommittén, vilken inte invände mot kommissionens slutsatser.
- (128) En ytterligare kontroll i Ukraina visade också att det företag som inte beviljats marknadsekonomisk status hade lämnat felaktiga uppgifter i fråga om sin roll i statliga program, genom vilka råmaterial till låga priser tillhandahölls tillverkare av gödselmedel i syfte att stödja den lokala jordbrukssektorn, bland annat till detta företag för tillverkning av den berörda produkten.
- (129) De två företag som beviljats marknadsekonomisk status var också involverade i sådana program, men undersökningen visade att detta hade marginell omfattning och dessutom avsåg produkter i tidigare led i förädlingskedjan. En eventuell inverkan på kostnaderna för ammoniak, vilket framställs av naturgas och används både för att tillverka den berörda produkten och för framställning av andra gödselmedel, har korrigerats genom en justering av företagens kostnader.
- (130) Ingen ändring gjordes således av fastställandet att två företag skulle beviljas marknadsekonomisk status och att det tredje företaget inte skulle beviljas sådan status.

Individuell behandling

- (131) Om en exporterande tillverkare inte kan visa att marknadsekonomiska förhållanden råder för företaget måste en landsomfattande tull beräknas för länder som inte har marknadsekonomi och för länder som omfattas av artikel 2.7 b och c i grundförordningen, förutom i de fall där företagen kan visa att deras exportverksamhet äger rum utan statlig inblandning och att det finns ett visst mått av rättsligt eller faktiskt oberoende från staten vilket innebär att det inte föreligger någon risk för kringgående av den landsomfattande tullen.
- (132) Det ukrainska företag som inte beviljats marknadsekonomisk status ansökte om individuell behandling. Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som ansågs nödvändiga för att fastställa om det berörda företaget uppfyllde villkoren för individuell behandling. I detta avseende konstaterades det att staten inte hade ett sådant inflytande över företagets exportverksamhet som skulle kunna möjliggöra kringgående av åtgärderna för det fall att exportören beviljades en individuell dumpningsmarginal. Det ansågs således berättigat att bevilja företaget Joint Stock Company DniproAzot, Dniprodzerzhinsk, individuell behandling.

Bearbetningsavtal

- (133) Undersökningen visade att flera ukrainska företags inhemska försäljning och exportförsäljning helt eller delvis skedde enligt ett system med bearbetningsavtal.

- (134) Enligt detta system levererar ett företag råmaterial (naturgas och i vissa fall elektricitet) till ett annat företag, som levererar den färdiga produkten antingen till det företag som levererat råmaterialet eller till en tredje part. Det företag som bearbetar råmaterialet faktureras inte för det levererade råmaterialet och utfärdar heller ingen faktura för den färdiga produkt som företaget levererar. Företaget mottar endast en avgift för bearbetningen av råmaterialet till den berörda produkten. Enligt ukrainsk lagstiftning är det företag som tillhandahåller råmaterialet, i detta fall det första företaget, ägare av den färdigbearbetade produkten.
- (135) Det framgår av ovanstående att enligt detta system kunde det pris som betalats eller skulle betalas för den likadana produkten inte fastställas och inte heller kontrolleras på plats hos de samarbetsvilliga företagen. I avsaknad av samarbete från de övriga företag som var involverade i detta system med bearbetningsavtal bortsåg kommissionen således preliminärt från all försäljning som gjorts enligt dessa system med bearbetningsavtal.

Normalvärden för företag som beviljats marknadsekonomisk status

- (136) Kommissionen begärde att de företag som beviljats marknadsekonomisk status skulle inlämna ett fullständigt svar på frågeformuläret med uppgifter om inhemska försäljning och tillverkningskostnader för den berörda produkten. Dessa svar kontrollerades på plats hos företagen.
- (137) För ett av dessa företag konstaterades det att en betydande del av dess inhemska försäljning ägt rum enligt systemet med bearbetningsavtal. Av de skäl som anges i skälen 134 och 135 bortsåg kommissionen preliminärt från den inhemska försäljning som ägt rum enligt systemet med bearbetningsavtal.
- (138) För en exporterande tillverkare var den inhemska försäljning som inte skett enligt ett system med bearbetningsavtal fortfarande representativ. De försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader som rapporterats av denna exporterande tillverkare måste korrigeras. Kommissionen kommer att undersöka ytterligare om det är nödvändigt att justera andra kostnadsfaktorer, exempelvis de avskrivningar som gjorts av den ukrainska exporterande tillverkaren.
- (139) För denne exporterande tillverkare konstaterades det att företagets försäljning vid normal handel var tillräckligt omfattande. Normalvärdet kunde således fastställas på grundval av de inhemska försäljningspriserna.
- (140) För det andra företaget konstaterades det att dess inhemska försäljning av den likadana produkten inte var representativ. Normalvärdet måste således fastställas på grundval av de inhemska priserna för den exporterande tillverkare vars försäljning vid normal handel var representativ.

Normalvärden för företag som inte beviljats marknadsekonomisk status

- (141) I enlighet med artikel 2.7 a i grundförordningen fastställdes normalvärdet för de exporterande tillverkare som inte beviljats marknadsekonomisk status på grundval av de kontrollerade uppgifter som inhämtats från tillverkaren i det jämförbara landet, dvs. på grundval av de priser som betalats eller skulle betalas på det jämförbara landets inhemska marknad för produkter som är jämförbara med de produkter som de ukrainska exporterande tillverkarna sålde till gemenskapen (se skälen 106–109).

Exportpris

- (142) Undersökningen visade att all exportförsäljning till gemenskapen som rapporterats av ett företag hade ägt rum enligt systemet med bearbetningsavtal. Detsamma gällde för en del av den exportförsäljning som rapporterats av det andra företaget. För ett tredje företag som varken ansökt om marknadsekonomisk status eller individuell behandling konstaterades att hela dess exportförsäljning till gemenskapen skedde enligt systemet med bearbetningsavtal.
- (143) Av de skäl som anges i skälen 134 och 135 bortsågs det preliminärt från den exportförsäljning som ägt rum enligt system med bearbetningsavtal.
- (144) Följden av att bortse från den export som ägt rum enligt system med bearbetningsavtal var att endast det företag som beviljats individuell behandling hade kontrollerbara exportpriser och att endast ett av de två företag som beviljats marknadsekonomisk status hade tillräckligt representativa kontrollerbara exportpriser.
- (145) Eftersom all försäljning som inte gjordes enligt system med bearbetningsavtal gick direkt till oberoende kunder i gemenskapen, fastställdes exportpriserna i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen på grundval av de priser som betalats eller skulle betalas.

Jämförelse

- (146) För att få en rättvis jämförelse mellan normalvärdet och exportpriset gjordes i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen justeringar för att beakta olikheter som inverkar på prisernas jämförbarhet. I detta hänseende gjordes justeringar för olikheter i fråga om transport-, hanterings- och lastningskostnader och därmed sammanhängande kostnader samt för olikheter i fråga om fysiska egenskaper.
- (147) En justering för fysiska skillnader gjordes av det normalvärde som fastställdes på grundval av den inhemska försäljningen i det jämförbara landet med marknadsekonomi. Denna justering var nödvändig eftersom den likadana produkt som såldes på den amerikanska marknaden utgjordes av karbamid i granulatform, medan den produkt som de ukrainska exporterande tillverkarna exporterade till gemenskapen utgjordes av karbamid i tablettform. Justeringen baserades på skillnaden i marknadsvärde mellan karbamid i granulatform och

karbamid i tablettform under undersökningsperioden på den amerikanska marknaden. Ytterligare justeringar av detta normalvärde gjordes för transport- och kreditkostnader.

- (148) En justering för inhemska transportkostnader gjordes av normalvärdet. Detta gällde både de företag som beviljats marknadsekonomisk status och det normalvärde som fastställdes för det jämförbara landet.
- (149) Justeringar av exportpriset gjordes för inhemsk transport i Ukraina och för hanterings- och lastningskostnader och därmed sammanhängande kostnader. Justeringen för inhemska transportkostnader baserades på de avgifter som konstaterats föreligga i det jämförbara landet med marknadsekonomi, med beaktande av avståndet mellan de exporterande tillverkarnas fabriker och lastningshamnen i Ukraina.

Dumpningsmarginal

- (150) För det företag som beviljats marknadsekonomisk status och för vilket de exportpriser som betalats eller skulle betalas kunde kontrolleras, jämfördes det vägda genomsnittliga normalvärdet för den produkttyp som exporterades till gemenskapen med det vägda genomsnittliga exportpriset för motsvarande typ av den berörda produkten, i enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen.
- (151) För det företag som beviljats individuell behandling och för vilket de exportpriser som betalats eller skulle betalas kunde kontrolleras, jämfördes det för det jämförbara landet fastställda vägda genomsnittliga normalvärdet för den typ som exporterades till gemenskapen med det vägda genomsnittliga exportpriset för den produkttyp som exporterades till gemenskapen, i enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen.
- (152) Följande preliminära dumpningsmarginaler, uttryckta i procent av importpriset cif vid gemenskapens gräns, fastställdes:
— Cherkassy Azot, Cherkassy:	22,8 %.
— Dniprodzerzhinsk:	68,0 %.
- (153) Med tanke på att det fanns åtminstone ett företag som inte var samarbetsvilligt i detta förfarande och eftersom det beträffande betydande volymer som exporterats enligt system med bearbetningsavtal inte kunde kontrolleras vilka exportpriser som betalats eller skulle betalas, fastställdes den övriga preliminära dumpningsmarginalen genom en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga normalvärde som fastställdes för det jämförbara landet för den produkttyp som exporterades till gemenskapen och det vägda genomsnittliga exportpriset för de transaktioner, avseende den produkttyp som exporterades till gemenskapen, som gjordes till de lägsta priserna och som samtidigt representerade en betydande volym av den export för vilken priserna kunde kontrolleras. På denna grundval är den övriga preliminära dumpningsmarginalen, uttryckt i procent av importpriset cif vid gemenskapens gräns, 83,9 %.

C. SKADA

Sammantagen bedömning av verkan av den berörda importen

1. Definition av gemenskapsindustrin

- (154) Av de tio klagande tillverkarna i gemenskapen samarbetade ett (Kemira Agro Rozenburg BV) inte med kommissionen, varför det inte ansågs ingå i gemenskapsindustrin. En annan tillverkare i gemenskapen (Irish Fertiliser Industries Ltd) lämnade inte de begärda uppgifterna i den form som begärts och ansågs således inte ha samarbetat med kommissionen, varför inte heller det kunde anses ingå i gemenskapsindustrin.
- (155) Flera exporterande tillverkare hävdade att några tillverkare i gemenskapen inte borde anses ingå i gemenskapsindustrin eftersom de också köpte och importerade karbamid från de berörda exportländerna.
- (156) Undersökningen visade att några av de klagande tillverkarna i gemenskapen köpte den berörda produkten från leverantörer både inom och utanför gemenskapen, inklusive i de berörda länderna. Dessa inköp skedde dock för det mesta i små volymer och syftade till att täcka leveransproblem till följd av underhållsarbeten. Ett företag gjorde mera betydande inköp under undersökningsperioden, motsvarande 20 % av dess produktion. Dessa inköp avsågs komplettera dess eget produktsortiment och var inte tillräckligt omfattande för att företaget inte skulle kunna anses vara en gemenskapstillverkare av karbamid. Av dessa skäl fastställdes det preliminärt att alla åtta företag kunde inbegripas i gemenskapens tillverkning.
- (157) Eftersom dessa åtta klagande samarbetsvilliga tillverkare i gemenskapen svarar för mer än 76 % av gemenskapens tillverkning av karbamid utgör de gemenskapsindustrin i den mening som avses i artiklarna 4.1 och 5.4 i grundförordningen.

2. Förbrukning i gemenskapen

- (158) Förbrukningen i gemenskapen fastställdes genom en addering av gemenskapsindustrins försäljningsvolym på gemenskapens marknad, de återstående gemenskapstillverkarnas produktion för gemenskapsmarknaden enligt klagomålet och importvolymen enligt uppgifter från de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna, kompletterade med Eurostat-uppgifter.
- (159) Med utgångspunkt i dessa uppgifter fastställdes det att förbrukningen i gemenskapen hade ökat varje år mellan 1996 och undersökningsperioden, sammanlagt med 28,5 %.

3. Import från de berörda länderna

Inledande anmärkningar

- (160) Som det anges i skäl 228 understeg de landsomfattande skademarginalerna för Egypten och Polen miniminivån. Vid bedömningen av skada inbegreps således importen av karbamid från dessa två länder inte i importen från de berörda länderna.

- (161) Kommissionen undersökte huruvida en sammantagen bedömning borde göras av importen från de berörda länderna ⁽¹⁾ på grundval av de kriterier som anges i artikel 3.4 i grundförordningen.
- (162) Det ansågs lämpligt att göra en sammantagen bedömning av importens verkan med hänsyn till att de konstaterade dumpningsmarginalerna översteg miniminivån och att importvolymen från varje berört land var betydande och avsevärt översteg de nivåer som anges i artikel 5.7 i grundförordningen samt med hänsyn till konkurrensvillkoren mellan importen från respektive berört land samt mellan denna import och den likadana produkten från gemenskapen. Under skadeundersökningsperioden sjönk priserna avsevärt. Alla exporterande tillverkare underskred gemenskapsindustrins försäljningspriser, samtidigt som de använde samma eller liknande handelskanaler. Av dessa skäl drogs preliminärt slutsatsen att import med ursprung i Bulgarien, Estland, Kroatien, Litauen, Libyen, Rumänien, Ukraina och Vitryssland borde bedömas sammantaget.

Den berörda importens volym och marknadsandel

- (163) Importen av karbamid från de berörda länderna till gemenskapen ökade volymmässigt med 95,2 %, från 911 000 ton 1996 till 1 778 000 000 ton under undersökningsperioden. Detta kan jämföras med ökningen i gemenskapens förbrukning på 28,5 % under samma period. Detta innebar att de berörda ländernas marknadsandel ökade från 20,8 % till 31,5 % under samma period enligt följande tabell:

Importens marknadsandel	1996	1997	1998	1999	Undersökningsperioden
De berörda länderna	20,8 %	20,6 %	19,4 %	25,0 %	31,5 %
Index	100	99	93	120	152

Priserna för den dumpade importen

- (164) Det vägda genomsnittliga priset för import med ursprung i de berörda länderna sjönk från 158 euro 1996 till 97 euro under undersökningsperioden, dvs. med 38,7 %. Nedgången var ännu större mellan 1996 och 1999, då priserna sjönk med nästan 50 % till 79 euro.

⁽¹⁾ Alla hänvisningar till "de berörda länderna" avser endast de åtta länder som omfattas av detta förfarande, och avser således inte Egypten och Polen.

Prisunderskridande

- (165) Kommissionen undersökte om de exporterande tillverkarna från de berörda länderna underskred gemenskapsindustrins priser under undersökningsperioden. Vid denna beräkning justerades de exporterande tillverkarnas cif priser till nivån gemenskapens gräns, levererat på kaj (förtullat). Dessa priser jämfördes sedan med gemenskapstillverkarnas kontrollerade priser fritt fabrik.
- (166) Några exporterande tillverkare begärde justeringar av priserna med hänsyn till kvalitetsskillnader och kvalitetsförsämring av varorna under transport. Kommissionen konstaterade emellertid att användare av karbamid inte hade erfärut några kvalitetsproblem. Detta bekräftades också av en exportör av karbamid som uppgav att det inte fanns någon skillnad mellan hans produkt och den produkt som tillverkades i gemenskapen. Denna begäran om justeringar kan således preliminärt inte godtas.
- (167) Prisjämförelserna gjordes för karbamid i tablettform, i granulatform, i bulk samt för karbamid förpackad i säckar. Dessa beräkningar gav följande prisunderskridandemarginaler för respektive land, uttryckta i procent av gemenskapstillverkarnas priser:

(%)	
Land	Prisunderskridande
Vitryssland	2,25
Bulgarien	9,56
Kroatien	5,19
Estland	10,53
Libyen	3,69
Litauen	2,88
Rumänien	2,23
Ukraina	5,61

4. Gemenskapsindustrins situation*Tillverkning*

- (168) Gemenskapsindustrins tillverkning sjönk från 3 489 000 ton 1996 till 3 232 000 ton under undersökningsperioden, en nedgång på 7,4 %. De största nedgångarna ägde rum mellan 1996 och 1997 (– 4 %) och mellan 1998 och 1999 (– 3,9 %), medan det skedde en liten uppgång mellan 1999 och undersökningsperioden (+ 0,7 %).

Kapacitet och kapacitetsutnyttjande

- (169) Gemenskapsindustrins sammanlagda tillverkningskapacitet var i stort sett oförändrad under skadeundersökningsperioden och låg på cirka 4 500 000 ton per år, vilket medförde att kapacitetsutnyttjandet minskade från 74,9 % till 70,9 %.

Försäljning på gemenskapens marknad

- (170) Mellan 1996 och 1999 steg gemenskapsindustrins försäljningsvolym varje år med ensiffriga procenttal. Mellan 1999 och undersökningsperioden vände denna trend och försäljningsvolymen minskade med mer än 5 %. Sammantaget ökade försäljningsvolymen med 7,5 % mellan 1996 och undersökningsperioden.

Lager

- (171) Det konstaterades att gemenskapsindustrin inte nödvändigtvis skiljer mellan lager för försäljning på den öppna marknaden och lager avsett för intern förbrukning. Eftersom försäljningen till användare inom fordbruket har en säsongsmässig karaktär brukar lagernivåerna variera avsevärt under årets gång. Slutligen lagras karbamid av jordbrukarkooperativ. Med hänsyn till allt detta konstaterades det att lagernivåerna inte kunde mätas på ett meningsfullt sätt.
- (172) Av dessa skäl ansåg kommissionen att lagernivåerna inte utgjorde en relevant skadefaktor i denna undersökning.

Marknadsandel

- (173) Sammanlagt förlorade gemenskapsindustrin 10,3 % av gemenskapsmarknaden under skadeundersökningsperioden. Mellan 1996 och 1999 åtföljdes den ökande förbrukningen i gemenskapen av stigande försäljningsvolym för gemenskapsindustrin. Men eftersom förbrukningen i gemenskapen ökade mer än gemenskapsindustrins försäljningsvolym förlorade gemenskapsindustrin ändå 5,2 % av marknaden under denna fyraårsperiod. Under undersökningsperioden noterade gemenskapsindustrin en mycket mera markant förlust av marknadsandelar. Förbrukningen i gemenskapen ökade med 5,2 % medan gemenskapsindustrins försäljningsvolym minskade med 5,4 %, vilket medförde att gemenskapsindustrin förlorade 5,1 % av marknaden enbart under det året.

Priser

- (174) Gemenskapstillverkarnas genomsnittliga nettoförsäljningspriser minskade avsevärt under skadeundersökningsperioden, närmare bestämt med 48,7 euro eller 31,4 %. Under undersökningsperioden ökade deras pris med 15 %, från 92,2 euro till 106,3 euro, men denna uppgång räckte inte till för att återföra priserna till 1998 års nivå och än mindre för att återföra dem till tidigare nivåer.

Lönsamhet

- (175) Gemenskapsindustrins vägda genomsnittliga lönsamhet försämrades från en vinst på 27,2 % under 1996 till en förlust på 4,3 % under undersökningsperioden. En viss återhämtning ägde rum mellan 1999 och undersökningsperioden, då förlusten minskade från 14,4 % till 4,3 %, i huvudsak som en följd av att försäljningspriserna återhämtade sig. Detta kan jämföras med en vinst på 2,3 % under 1998.

Sysselsättning, produktivitet och löner

- (176) Antalet anställda i gemenskapsindustrin sjönk varje år under skadeundersökningsperioden. Sammanlagt förlo-
rades 264 arbetstillfällen eller nästan 18,5 % av arbets-
styrkan.
- (177) Eftersom arbetsstyrkan minskade i högre utsträckning än
produktionen, förbättrades produktiviteten under denna
period. Denna förbättring var särskilt markant under
undersökningsperioden, då produktionen ökade samti-
digt som arbetsstyrkan minskade.
- (178) De genomsnittliga lönerna ökade under skadeundersök-
ningsperioden, men det fanns inga tecken på att denna
ökning var större än ökningen av levnadskostnaderna.

Investeringar och räntabilitet

- (179) Gemenskapsindustrins investeringar minskade med
32,4 % mellan 1996 och undersökningsperioden.
- (180) Räntabiliteten uppvisade i stort sett samma negativa
utveckling som lönsamheten.

Kassaflöde

- (181) Kassaflödet från verksamheten minskade med 111,6 %
under skadeundersökningsperioden, från +141 miljoner
euro under 1996 till -16 miljoner euro under undersök-
ningsperioden.

Förmåga att anskaffa kapital

- (182) Samtliga samarbetsvilliga tillverkare i gemenskapen ingår
i större företagsgrupper. Ingen av dessa tillverkare
rapporterade några svårigheter med att anskaffa kapital
under skadeundersökningsperioden, men denna indi-
kator anses därför ändå inte korrekt avspeglar gemen-
skapsindustrins situation.

Dumpningsmarginalens storlek

- (183) Verkningarna för gemenskapsindustrin av storleken på
de faktiska dumpningsmarginalerna kan med hänsyn till
volymen av och priserna för importen från de berörda
länderna inte anses vara försumbara.

5. Slutsats om skada

- (184) Gemenskapsindustrins situation försämrades avsevärt
mellan 1996 och undersökningsperioden. Tillverkningen
minskade med 7,4 %, kapacitetsutnyttjandet med 4 %, marknadsandelen med 10,3 %, priserna med 31,4 % eller
48,7 euro per ton, lönsamheten med 31,5 procenten-
heter och antalet anställda med 264 personer. Gemen-
skapsindustrins investeringar sjönk också och dess kassa-
flöde vändes från att vara positivt till att bli negativt.

- (185) Även om gemenskapsindustrin kunde öka sin försälj-
ningsvolym (+7,5 %) och sin produktivitet, kunde den
inte i avsevärd utsträckning dra nytta av den stigande
efterfrågan på karbamid i gemenskapen, vilken ökade
med 28,5 % under skadeundersökningsperioden, samti-
digt som gemenskapsindustrin förlorade marknadsan-
delar, vilket nämns i skäl 173.

- (186) Gemenskapsindustrin återhämtade sig något mellan
1999 och undersökningsperioden. Med utgångspunkt i
1999 års siffror ökade tillverkningen med 0,7 % och
priserna steg med i genomsnitt 14,1 euro/ton. Lönsam-
heten ökade därför med 10,1 procentenheter, även om
den fortfarande var negativ. Denna utveckling räckte
således inte till för att ens få indikatorerna att återgå till
1998 års nivå, vilken kunde anses vara tillfredsställande,
och än mindre för att återgå till nivån under tidigare
perioder.

D. ORSAKSSAMBAND**1. Inledning**

- (187) Kommissionen har i enlighet med artikel 3.6 och 3.7 i
grundförordningen undersökt huruvida dumpad import
av karbamid med ursprung i det berörda landet har
vållat gemenskapsindustrin skada i sådan omfattning att
skadan kan betecknas som väsentlig. Andra kända
faktorer än den dumpade importen som skulle ha
kunnat vålla gemenskapsindustrin skada samtidigt
undersöktes också, så att den eventuella skada som dessa
andra faktorer vållat inte skulle tillskrivas den dumpade
importen.

2. Verknings av den dumpade importen

- (188) Karbamid är en kemisk basprodukt, och det är priset på
karbamid som är avgörande på marknaden. Det finns i
själva verket inga märkbara kvalitetsskillnader mellan
den produkt som importeras och den produkt som till-
verkas i gemenskapen (se skäl 12), och båda produk-
terna är sinsemellan fullständigt utbytbara. Denna slut-
sats motsägs inte av att jordbrukssektorn föredrar
karbamid i granulatform framför karbamid i tablettform,
vilket kommissionen har beaktat i sin analys av prisun-
derskridandet.
- (189) Priset på import från de berörda länderna sjönk med
38,7 % under skadeundersökningsperioden. Samtidigt
ökade denna import med 95,2 % i absoluta tal, och dess
marknadsandel ökade med 10,7 procentenheter.

- (190) Ställd inför dessa marknadsbetingelser hade gemenskaps-
industrin bara två möjligheter: att upprätthålla sina
priser och förlora marknadsandelar eller att sänka
priserna med de konsekvenser detta skulle få för lönsam-
heten. I slutändan inträffade båda situationerna. Gemen-
skapsindustrins priser sjönk med 31,4 %, dess marknads-
andel minskade med 10,3 % och dess lönsamhet försäm-
rades från en vinst på 27,2 % till en förlust på 4,3%
under skadeundersökningsperioden.

3. Verknningar av andra faktorer

Import från andra tredje länder

- (191) Eftersom den landsomfattande skademarginalen för import med ursprung i Egypten och Polen konstaterades vara minimal, betraktades denna import som "import från andra tredje länder". På denna grundval ökade importen av karbamid från andra tredje länder från omkring 327 000 1996 till omkring 558 000 ton under undersökningsperioden, vilket motsvarar en ökning med 70,6 %. Detta ledde till att marknadsandelen för importen från dessa länder ökade, från 7,4 % 1996 till 9,9 % under undersökningsperioden. Samtidigt sjönk det vägda genomsnittliga priset på denna import med 26,0 %, från 152,1 euro per ton till 120,7 euro per ton.
- (192) De viktigaste leverantörerna under undersökningsperioden i den här gruppen av länder var Egypten och Polen. De båda länderna svarade för mer än hälften av all import från andra tredje länder under undersökningsperioden. Hela ökningen när det gäller marknadsandelen för importen från andra länder under skadeundersökningsperioden är också hänförlig till Egypten och Polen. Bortsett från Egypten och Polen tappade övriga tredje länder i själva verket marknadsandelar, vilket framgår av följande tabell:

Import från andra tredje länder	1996	1997	1998	1999	Undersökningsperioden
Importvolym (tusen ton)	327	489	601	547	558
varav Polen och Egypten	114	227	314	258	319
Marknadsandel	7,4 %	10,2 %	11,7 %	10,2 %	9,9 %
varav Polen och Egypten	2,6 %	4,7 %	6,1 %	4,8 %	5,7 %

- (193) Med beaktande av slutsatserna beträffande importen från Egypten och Polen och med hänsyn till att importen från andra tredje länder har en liten och sjunkande andel av gemenskapens marknad samt till att det genomsnittliga priset på den importen var mycket högre under undersökningsperioden än motsvarande pris på importen från de berörda länderna, dras slutsatsen att denna import inte kan ha bidragit till den väsentliga skada som gemenskapsindustrin lidit.

Verknningar för gemenskapsindustrin av den globala efterfrågan

- (194) Några berörda parter hävdade att karbamid är en stapelvara med ett världsmarknadspris, och att den eventuella skada som gemenskapsindustrin lidit direkt borde tillskrivas nedgången i detta pris och inte verkningarna av dumpad import. Flera exporterande tillverkare och även andra berörda parter framhöll att stängningen av den kinesiska marknaden 1997 var orsaken till gemenskapsindustrins problem.
- (195) Det bör, för det första, noteras att den eventuella förekomsten av ett världsmarknadspris inte är någon anledning till att börja tillämpa skadevällande dumpning. När det gäller fråga om ett världsmarknadspris har det, för det andra, kunnat konstateras att det finns oberoende

affärstidskrifter som publicerar spotpriser på karbamid på olika ställen i världen. Dessa priser skilde sig under skadeundersökningsperioden väsentligt åt från den ena platsen till den andra. I slutet av 1999 exempelvis, dvs. vid undersökningsperiodens mitt, var skillnaden mellan det högsta spotpriset (Västindien) och det lägsta spotpriset (Antwerpen) 40 %. En så stor skillnad kan inte förklaras med produktskillnader enbart. Vidare fanns det stora skillnader mellan priserna på enskilda exporterande tillverkares försäljning på gemenskapsmarknaden, deras försäljning på den egna inhemska marknaden (i tillämpliga fall), gemenskapsindustrins försäljning och import från andra tredje länder. Med hänsyn till detta undersökningsresultat, dvs. att det alltså betalas olika priser på olika marknader, fastställs preliminärt att det inte finns något världsmarknadspris på karbamid. Världsmarknadspriset är alltså inte en faktor som skulle ha kunnat påverka gemenskapsindustrins situation.

- (196) Beträffande verkningarna av utvecklingen av andra marknader har det bekräftats att Kina införde importförbud på karbamid 1997. Kina hade dessförinnan varit en betydande nettoimportör av denna produkt. Utan tvekan kommer marknaden att påverkas av att denna försäljningskanal inte längre står öppen. Det bör emellertid noteras, vilket också konstaterats i tidigare ärenden rörande gödselmedel, att den eventuella förekomsten av ett utbudsöverskott, oavsett storlek, inte gör det berättigat att tillämpa dumpning som vållar gemenskapsindustrin skada.

4. Slutsats beträffande orsakssamband

- (197) Med hänsyn till sammanträffandet i tiden mellan å ena sidan prissänkningar, prisunderskridande och ökad marknadsandel för den dumpade importen från de berörda länderna, å andra sidan sjunkande försäljningspriser och försämrad lönsamhet för gemenskapsindustrin drar kommissionen preliminärt slutsatsen att den dumpade importen med ursprung i Bulgarien, Estland, Kroatien, Libyen, Litauen, Rumänien, Ukraina och Vitryssland har vållat den väsentliga skada som gemenskapsindustrin lidit.
- (198) Kommissionen har inte funnit några andra faktorer som skulle kunna förklara denna försämring av gemenskapsindustrins situation. Därför dras slutsatsen att det finns ett orsakssamband mellan den dumpade importen från de berörda länderna och den väsentliga skada som gemenskapsindustrin lidit.

E. GEMENSKAPENS INTRESSE

1. Inledning

- (199) I enlighet med artikel 21 i grundförordningen övervägde kommissionen huruvida, vid en helhetsbedömning, anförandet av antidumpningsåtgärder skulle anses strida mot gemenskapens intresse. Gemenskapens intresse fastställdes på grundval av en undersökning av alla berörda parter intressen, dvs. gemenskapsindustrins, importörernas och handlarnas samt produktanvändarnas intresse.

- (200) För att kunna bedöma de sannolika verkningarna av att åtgärder införs respektive inte införs begärde kommissionen in uppgifter från alla berörda parter som den visste var berörda eller som hade givit sig till känna. Kommissionen sände sålunda frågeformulär till gemenskapsindustrin, fem andra tillverkare i gemenskapen, 54 importörer eller handlare (varav sex var exportörer i de berörda länderna närstående) samt elva användare av den berörda produkten eller sammanslutningar av sådana användare. Tio importörer eller handlare (däribland de sex närstående importörerna) samt sju användare eller sammanslutningar av användare besvarade frågeformuläret.
- (201) På denna grundval undersökte kommissionen om det, trots slutsatserna beträffande dumpning, gemenskapsindustrins situation och orsakssamband, fanns tvingande skäl att dra slutsatsen att det inte skulle ligga i gemenskapens intresse att införa åtgärder i detta särskilda fall.

2. Gemenskapsindustrins intresse

- (202) Även om gemenskapsindustrin lidit väsentlig skada under undersökningsperioden finns klara tecken på att industrin är i stånd att reagera på marknadskrafterna, dvs. att den är livskraftig och konkurrenskraftig. Mellan 1999 och undersökningsperioden steg gemenskapsindustrins priser (med 14,1 euro per ton) och minskade dess förluster (från -14,4 % till -4,3 %). Detta inträffade parallellt med att priserna på importen från de berörda länderna ökade (med 18,0 euro per ton) under samma period. Gemenskapsindustrin har alltså visat att den, till och med på en marknad på vilken omfattande dumpning förekommer, är i stånd att utnyttja alla realistiska möjligheter.
- (203) Kommissionen drar slutsatsen att gemenskapsindustrin skulle kunna återställa och vidmakthålla sin verksamhet i gemenskapen om det införs åtgärder och rättvisa marknadsvillkor därigenom återupprättas.

3. Importörernas och handlarnas intresse

- (204) European Fertiliser Import Association (EFIA) och fem icke närstående importörer av karbamid besvarade frågeformuläret och lämnade uppgifter. Kontrollbesök gjordes hos tre av dessa parter.
- (205) Som en följd av de sjunkande karbamidpriserna under skadeundersökningsperioden har också importörerna fått vidkännas minskande marginaler. Samtliga icke närstående samarbetsvilliga importörer, som svarade för omkring 10 % av importen av karbamid från de berörda länderna under undersökningsperioden, motsätter sig icke desto mindre att det införs åtgärder.
- (206) Kommissionen övervägde vilka verkningar det sannolikt skulle få för importörerna om i åtgärder införs. Gemenskapsindustrin har ingen möjlighet, inte ens vid fullt kapacitetsutnyttjande, att tillgodose hela efterfrågan på karbamid i gemenskapen. Det kommer alltså att finnas ett fortlöpande behov av betydande kvantiteter importerad karbamid. Därför dras slutsatsen att importen av karbamid kommer att fortsätta, låt vara till icke-skade-

vällande priser. Det är möjligt att en återgång till normala marknadsvillkor kommer att ha gynnsamma verkningar för importörerna. Samtidigt måste det dock godtas att några importörer kan komma att påverkas negativt efter införandet av antidumpningsåtgärder.

4. Användarnas intresse

- (207) Det finns två olika kategorier användare av den berörda produkten. Den används för det första av jordbrukare, som använder karbamid huvudsakligen som gödselmedel. Jordbrukare svarar för cirka 58 % av gemenskapens förbrukning av karbamid. För dem är priset den avgörande faktorn.
- (208) Den används för det andra av industriella användare, som använder karbamid som råvara för tillverkning av lim och hartser. Även om priset naturligtvis har betydelse, lägger de industriella användarna större vikt vid kontinuitet i tillförseln och frånvaron av föroreningar i karbamiden.
- (209) De två olika gruppernas intresse bör lämpligen analyseras separat.

Jordbrukare

- (210) Fem sammanslutningar som företräder jordbrukare bevarade frågeformuläret eller lämnade uppgifter till kommissionen. Hos två av parterna gjordes kontrollbesök. Kommissionen genomförde också en separat analys av i vilken utsträckning gödselmedel bidrar till jordbrukarnas slutliga kostnader.
- (211) Kommissionen är medveten om den besvärliga situation som jordbrukarna för närvarande befinner sig i. På grundval av tillgängliga uppgifter dras preliminärt slutsatsen att gödselmedel i allmänhet, och därmed också karbamid, svarar för (beroende på den specifika verksamheten) mellan 3,0 % och 10,0 % av jordbrukarnas totala kostnader, och att det är rimligt att utgå från en genomsnittssiffra på 6 %. Den vägda genomsnittliga tull som föreslås uppgår till 10,6 %. I det mest ogynnsamma fallet, dvs. om man antar att en jordbrukare uteslutande använder karbamid som gödselmedel, skulle tullen leda till en genomsnittlig kostnadsökning på 0,6 %, förutsatt att nuvarande användningsmönster inte ändras. Utgångspunkten för denna beräkning har också varit att importörerna och handlarna till fullo låter tullen avspeglas i sina priser och att jordbrukarna fortsätter att tillgodose sitt behov av karbamid endast från de berörda länderna.
- (212) Det är emellertid högst osannolikt att jordbrukarna faktiskt kommer att känna av verkningarna i full omfattning. Det är mera sannolikt att importörerna och handlarna inte kommer att låta tullarna avspeglas till fullo i sina priser. Likaså kommer jordbrukarna sannolikt att i ökande utsträckning köpa karbamid antingen från andra länder som inte omfattas av åtgärder eller från gemenskapsindustrin. Av dessa skäl dras preliminärt slutsatsen att åtgärderna kommer att få försumbara verkningar för jordbrukarna.

Industriella användare

- (213) Tre industriella användare besvarade frågeformuläret. Hos två av dem genomfördes besök på platsen. Preliminärt dras slutsatsen att karbamid står för en större andel av produktionskostnaderna hos industriella användare än hos jordbrukare. Normalt svarar karbamid för mellan 30,0 % och 40,0 % av de industriella användarnas totala kostnader. De föreslagna tullarna skulle alltså leda till att deras kostnader skulle öka med i genomsnitt mellan 3,2 % och 4,2 %, återigen förutsatt att de industriella användarna uteslutande bearbetar karbamid från de berörda länderna och att importörer och handlare låter tullarna återspeglas till fullo i sina priser. Av de orsaker som anges i skäl 212 är detta inte särskilt sannolikt. Vinstmarginalerna är dessutom större hos industriella användare än hos jordbrukare, och de förstnämnda förefaller ha större möjligheter att övervärta eventuella prisökningar på sina kunder.

5. Konkurrens och handelssnedvridande verkningar

- (214) De berörda länderna, exklusive Egypten och Polen, svarade för 76,1 % av all import till gemenskapen av karbamid under undersökningsperioden. Rysk karbamid, som för närvarande omfattas av antidumpningstullar ⁽¹⁾ utgjorde ytterligare 2,3 % av importen. Eftersom förfarandet täcker en så stor del av importen skulle, har flera berörda parter gjort gällande, införandet av tullar leda till att ett antal exporterande tillverkare skulle försvinna från gemenskapens marknad, vilket skulle försvaga konkurrensen och leda till överdrivna prisökningar på karbamid.
- (215) Även om en del exporterande tillverkare kan komma att dra sig tillbaka från gemenskapsmarknaden, är det rimligt att anta att de flesta kommer att fortsätta att sälja karbamid, till icke-skadevällande priser. Eftersom det inte kommer att införas åtgärder på import med ursprung i Egypten och Polen, reduceras dessutom den andel av importen som skulle omfattas av antidumpningstullar.
- (216) Man bör heller inte bortse från att frånvaron av skadevällande dumpning från de åtta berörda ländernas sida kommer att göra gemenskapsmarknaden mera attraktiv för andra försörjningskällor. Det finns belägg för att nya tillverkningsanläggningar har tagits i bruk, och kommer att tas i bruk inom en nära framtid, på annat håll i världen. Företagen i fråga kommer också att försöka hitta avsättningsmöjligheter för sin karbamid.
- (217) I och med att det kommer att finnas ett fortsatt behov av import kommer ett antal konkurrenter till tillverkarna i gemenskapen att finnas kvar på, eller inträda på, marknaden. Tillsammans med tillverkarna i gemenskapen kommer de att sörja för att användarna också i fortsättningen kan välja mellan olika, konkurrerande leverantörer av den berörda produkten.
- (218) Av dessa skäl dras preliminärt slutsatsen att det inte finns något som talar för att införandet av de föreslagna antidumpningstullarna skulle komma att påverka konkurrensen i någon större utsträckning. Däremot

skulle dumpningens handelssnedvridande verkningar undanröjas.

6. Slutsats beträffande gemenskapens intresse

- (219) Med hänsyn till alla de ovan nämnda faktorerna dras preliminärt slutsatsen att det inte finns några tvingande skäl för att inte införa antidumpningsåtgärder.

F. PROVISORISKA ANTIDUMPNINGÅTGÄRDER**1. Nivå för undanröjande av skada**

- (220) Med hänsyn till slutsatserna beträffande dumpning, skada, orsakssamband och gemenskapens intresse bör provisoriska antidumpningsåtgärder införas för att förhindra att gemenskapsindustrin vållas ytterligare skada genom dumpad import. Vid fastställandet av tullens nivå har kommissionen beaktat de konstaterade dumpningsmarginalerna liksom det tullbelopp som är nödvändigt för att skadan för gemenskapsindustrin skall kunna undanröjas.
- (221) För fastställandet av den tullnivå som krävs för att den skada som dumpningen vållat skall kunna undanröjas har skademarginaler beräknats. Den nödvändiga prishöjningen fastställdes på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga importpriset och det icke-skadevällande priset på karbamid som sålts av gemenskapsindustrin på gemenskapens marknad.
- (222) Det icke-skadevällande priset har erhållits på grundval av gemenskapsindustrins kontrollerade försäljningspriser, vilka sedan justerats till den kritiska punkten varefter det tillagts vinst beräknad efter den vinstmarginal som industrin rimligtvis skulle uppnå om det inte förekom någon skadevällande dumpning. Liksom vid beräkningen av prisunderskridandet gjordes beräkningen för karbamid i tablettform, i granulatform, i bulk respektive förpackad i säckar. En vinstmarginal på 8 % av omsättningen användes vid beräkningen.
- (223) Den klagande ansåg att en vinstmarginal motsvarande 15 procents avkastning på sysselsatt kapital skulle vara lämplig. Enligt den klagande var denna avkastningsnivå nödvändig för att säkerställa de långsiktiga nyinvesteringarna och en tillräcklig avkastning på det egna kapitalet för aktieägarna. Med hänsyn till den nivå vid vilken kommissionen jämförde priserna på importerad karbamid och på karbamid som tillverkats i gemenskapen, drar kommissionen preliminärt slutsatsen att lönsamheten inte kunde fastställas på grundval av avkastningen på sysselsatt kapital, utan att den måste direkt kopplas till omsättningen för den berörda produkten.
- (224) Förstainstansrätten har i ett avgörande anfört följande: "Den vinstmarginal... är den vinstmarginal gemenskapsindustrin skäligen skulle kunna räkna med under normala konkurrensförhållanden utan dumpad import" ⁽²⁾. Kommissionen övervägde därför frågan om lönsamhet inom ramen för dessa parametrar.

⁽¹⁾ Se förordning (EG) nr 477/95,

⁽²⁾ Skäl 60 i förstainstansrättens beslut av den 28 oktober 1999 i mål T-210/95.

- (225) Åren 1996 och 1997, dvs. åren efter införandet av antidumpningstullar på import av karbamid från Ryssland, men innan den kinesiska marknaden hade stängts för import, hade gemenskapsindustrin en genomsnittlig vinst på 27,2 % respektive 11,3 % av omsättningen. Detta tyder på att gemenskapsindustrin har förmåga att nå goda resultat när det råder rättvisa marknadsförhållanden. Marknadsförhållandena under 1996 och 1997 är emellertid inte nödvändigtvis representativa för marknadsförhållandena under undersökningsperioden. Därför undersöktes det också om det hade inträffat några grundläggande förändringar på marknaden mellan skadeundersökningsperiodens början och dess slut.
- (226) Som framhållits ovan är jordbrukarna den viktigaste användargruppen för karbamid. Det framgår tydligt av de uppgifter som inkommit i detta ärende att jordbrukarnas möjligheter att övervältra eventuella prisökningar minskade under skadeundersökningsperioden. Jordbrukarna är därför mycket mera prismedvetna nu än för bara några år sedan. För att hålla vinsten uppe eller förlusterna nere kommer de att värja sig mot alla ökningar när det gäller de egna kostnaderna, däribland kostnaderna för gödselmedel. Samtidigt har karbamidtillverkarnas råvarupriser ökat. Under dessa omständigheter dras preliminärt slutsatsen att det inte var sannolikt att gemenskapsindustrin skulle ha kunnat uppnå en dubbelt så hög lönsamhet under undersökningsperioden. I en samlad bedömning av alla föreliggande omständigheter förefaller 8 % vara den vinst som gemenskapsindustrin rimligtvis skulle ha kunnat uppnå om det inte hade förekommit någon dumpad import.
- (227) Den skillnad som framkom vid jämförelsen mellan det vägda genomsnittliga importpriset och gemenskapsindustrins icke-skadevållande pris uttrycktes sedan i procent av det totala importvärdet cif.
- (228) Beräkningarna utvisade att den landsomfattande marginalen för målprisunderskridande var minimal både för Egypten och för Polen.

2. Provisoriska åtgärder

- (229) Med hänsyn till resultaten av undersökningen beträffande Egypten och Polen och särskilt till att de landsomfattande skademarginalerna är minimala, bör provisoriska åtgärder inte införas och förfarandet bör avslutas för de exporterande tillverkarna i dessa två länder.
- (230) Mot bakgrund av ovanstående anser kommissionen att det i enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen bör införas en preliminär antidumpningstull för Bulgarien, Estland, Kroatien, Litauen, Libyen, Rumänien, Ukraina och Vitryssland på nivån för de skademarginaler som konstaterats, eftersom dessa i samtliga fall är lägre än dumpningsmarginalerna.
- (231) För att åtgärderna skall bli verkningsfulla och för att förhindra sådana prismanipulationer som observerats i en del tidigare förfaranden som gällt samma allmänna produktkategori, dvs. gödselmedel, föreslås att de preliminära tullarna utformas som ett specifikt belopp per ton.
- (232) På grundval av ovanstående uppgår de preliminära tullarna till följ ande:

Land	Företag	Grundval för antidumpningstullen (%)	Preliminär tull (EUR/t)
Vitryssland	Landsomfattande marginal (enda marginal)	5,6	5,46
Bulgarien	Chimco AD	21,0	18,80
	Övriga företag	21,0	18,80
Kroatien	Petrokemija d.d.	13,1	12,18
	Övriga företag	13,1	12,18
Estland	JSC Nitrofert	18,0	17,67
	Övriga företag	18,0	17,67

Land	Företag	Grunval för antidumpningstullen (%)	Preliminär tull (EUR/t)
Libyen	National Oil Corporation	9,6	8,87
	Övriga företag	9,6	8,87
Litauen	Joint Stock Company Achema	6,5	6,89
	Övriga företag	6,5	6,89
Rumänien	S.C. Amonil SA, Slobozia	4,6	4,94
	Petrom SA Sucursala Doljchim Craiova, Craiova	3,8	4,12
	Sofert SA, Bacau	8,0	8,42
	Övriga företag	8,0	8,42
Ukraina	Open Joint Stock Company Cherkassy Azot, Cherkassy	15,3	13,30
	Joint Stock Company DniproAzot, Dniprodzerzinsk	6,5	6,25
	Övriga företag	16,1	13,90

- (233) De individuella företagsspecifika antidumpningstullsatsen som anges i denna förordning har fastställts på grundval av resultaten av den nu aktuella undersökningen. De återspeglar därför den situation för företagen i fråga som konstaterats vid undersökningen. Dessa tullsatsen (i motsats till den landsomfattande tull som gäller alla övriga företag) gäller alltså enbart för import av produkter med ursprung i det berörda landet vilka tillverkats av de företag, dvs. de specifika rättsliga enheter, som nämns. Importerade produkter vilka tillverkats av något annat företag som inte uttryckligen nämns, med angivande av namn och adress, i denna förordnings artikeltext, inbegripet enheter som är närstående dem som uttryckligen nämns, omfattas inte av dessa tullsatsen utan av den tullsats som gäller för "alla andra företag".
- (234) Eventuella ansökningar om tillämpning av dessa individuella företagsspecifika antidumpningstullsatsen (t.ex. till följd av att enhetens namn ändrats eller nya tillverknings- eller försäljningsenheter inrättats) bör utan dröjsmål sändas till kommissionen ⁽¹⁾ tillsammans med alla relevanta upplysningar, särskilt om eventuella förändringar av företagets verksamhet i fråga om tillverkning, inhemsk försäljning eller exportförsäljning som hänger samman med t.ex. namnbytet eller förändringen beträffande tillverknings- eller försäljningsenheterna. Kommissionen kommer vid behov att efter samråd med rådgivande kommittén ändra förordningen för att ta hänsyn till detta genom uppdatering av förteckningen över de företag som omfattas av individuella tullsatsen.

3. Avslutande av förfarandet för Egypten och Polen

- (235) Med hänsyn till resultatet av undersökningen beträffande Egypten och Polen och särskilt till att de landsomfattande skademarginalerna är minimala, bör förfarandet avslutas för dessa länder. Den klagande, som beretts tillfälle att lämna synpunkter på detta tillvägagångssätt, har formellt motsatt sig att förfarandet avslutas, såväl för Egyptens som för Polens del. Den klagande har emellertid inte framfört några väsentliga argument som är av tillräcklig tyngd för att motivera att kommissionen ändrar sin ståndpunkt.

⁽¹⁾ Europeiska kommissionen
Generaldirektorat Handel
TERV 00/13
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bryssel.

4. Åtaganden

- (236) Företag i Bulgarien, Estland, Litauen och Rumänien har gjort prisåtaganden i enlighet med artikel 8.1 i grundförordningen. Kommissionen anser att åtagandet från den exporterande tillverkaren i Bulgarien, Chimco AD, Shose za Mesdra, 3037 Vratza, kan godtas, eftersom det undanröjer dumpningens skadevållande verkningar. De detaljerade rapporter som företaget åtagit sig att regelbundet överlämna till kommissionen kommer vidare att möjliggöra en effektiv kontroll. Företaget tillverkar och säljer dessutom bara den berörda produkten, vilket gör att risken för att åtagandet kommer att kringgås är begränsad.
- (237) När det gäller det åtagande som gjordes av den exporterande tillverkaren i Litauen ansåg kommissionen att någon kontroll av det inte skulle bli möjlig, eftersom företaget är en integrerad gödselmedeltillverkare för vilken en rad avsättningsmöjligheter står öppna om det skulle införas åtgärder beträffande karbamid.
- (238) Beträffande det estniska företaget brast det i fråga om korrekthet och tillförlitlighet hos de uppgifter om exportförsäljningen som tillhandahållits. Åtagandena ansågs därför inte godtagbara. Beträffande det åtagande som gjordes av företaget i Rumänien framgick det av undersökningen att företaget inte hade exporterat den berörda produkten under undersökningsperioden. Åtagandet från detta företag kunde därför inte godtas.
- (239) För att ytterligare underlätta för kommissionen att på ett effektivt sätt följa upp att företagen uppfyller sina åtaganden bör, vid uppvisandet av begäran om övergång till fri omsättning, befrielse från antidumpningstull endast beviljas under förutsättning att det uppvisas en faktura som innehåller de uppgifter som föreskrivs enligt bilagan till denna förordning. Denna uppgiftsnivå är nödvändig för att tullmyndigheterna med tillräcklig säkerhet skall kunna förvissa sig om att leveransen motsvarar beskrivningen i de kommersiella dokumenten. Om det inte uppvisas någon sådan faktura eller om denna inte svarar mot den produkt som uppvisas för tullmyndigheterna, bör i stället den tillämpliga antidumpningstullen betalas.
- (240) Om åtagandet bryts eller återtas, eller om det finns en misstanke om att det har brutits, kan enligt artikel 8.9 och 8.10 i grundförordningen en antidumpningstull införas.

G. SLUTBESTÄMMELSE

- (241) Enligt god förvaltningspraxis bör en period fastställas inom vilken de berörda parter som givit sig tillkänna inom den tid som angivits i tillkännagivandet om inledande skriftligen kan lämna sina synpunkter och begära att bli hörda. Vidare bör det anges att alla undersökningsresultat i denna förordning när det gäller införande av tullar är preliminära och kan behöva omprövas inför fastställandet av en eventuell slutgiltig tull.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En preliminär antidumpningstull skall införas på import av karbamid, även löst i vatten, enligt KN-numren 3102 10 10 och 3102 10 90, med ursprung i Bulgarien, Estland, Kroatien, Libyen, Litauen, Rumänien, Ukraina och Vitryssland.

2. Följande preliminära antidumpningstull skall tillämpas per ton på den produkt som anges i punkt 1:

Land	Företag	Preliminär antidumpningstull (eur/t)	TARIC-tilläggsnummer
Vitryssland	Alla företag	5,46	—
Bulgarien	Alla företag	18,80	A999
Kroatien	Alla företag	12,18	—
Estland	Alla företag	17,67	—

Land	Företag	Preliminär antidumpningstull (eur/t)	TARIC-tilläggsnummer
Libyen	Alla företag	8,87	—
Litauen	Alla företag	6,89	—
Rumänien	S.C. Amonil SA, Slobozia	4,94	A264
	Petrom SA Sucursala Doljchim Craiova, Craiova	4,12	A265
	Sofert SA, Bacau	8,42	A266
	Alla andra företag	8,42	A999
Ukraina	Open Joint Stock Company Cherkassy Azot, Cherkassy	13,30	A268
	Joint Stock Company DniproAzot, Dniprodzerzinsk	6,25	A269
	Alla andra företag	13,90	A999

3. Den produkt som anges i punkt 1 får övergå till fri omsättning i gemenskapen först sedan det ställts en säkerhet som uppgår till samma belopp som den preliminära tullen.

4. I de fall varorna har skadats innan de övergår till fri omsättning och det pris som faktiskt betalats eller skall betalas därför fördelas vid fastställande av tullvärdet, i enlighet med artikel 145 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 ⁽¹⁾, skall antidumpningstullen, beräknad på grundval av punkt 2, minskas med en procentsats som motsvarar fördelningen av det pris som faktiskt betalats eller skall betalas.

5. Om inte annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

Förfarandet beträffande import av den produkt som anges i artikel 1.1 med ursprung i Egypten och Polen avslutas härmed.

Artikel 3

1. Det åtagande som det nedan nämnda företaget har gjort i samband med det här antidumpningsförfarandet godtas härmed. Import av produkter enligt det nedan angivna TARIC-tilläggsnumret som tillverkats av detta företag och av företaget direkt exporteras (dvs. levereras och faktureras) till ett importerande företag i gemenskapen skall, om importen sker i enlighet med punkt 2, vara befriad från den antidumpningstull som införs genom artikel 1.

Land	Företag	TARIC-tilläggsnummer
Bulgarien	Chimco AD, Shose az Mezdra, 3037 Vratza	A272

2. Den import som avses i punkt 1 skall vara befriad från tull under förutsättning att

- det vid uppvisandet av deklarationen för övergång till fri omsättning för den berörda medlemsstatens tullförvaltning uppvisas en faktura som innehåller åtminstone alla uppgifter enligt förteckningen i bilagan,
- de varor som deklarerats och uppvisas för tullen exakt motsvarar varubeskrivningen i fakturan.

⁽¹⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

Artikel 4

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20.1 i förordning (EG) nr 384/96 får berörda parter inom en månad från dagen för den här förordningens ikraftträdande begära att bli underrättade om de viktigaste omständigheter och överväganden som legat till grund för dess antagande, lämna synpunkter skriftligen och begära att muntligen bli hörda av kommissionen.
2. Berörda parter får i enlighet med artikel 21.4 i förordning (EG) nr 384/96 begära en utfrågning rörande analysen av gemenskapens intresse och får inom en månad från dagen för denna förordnings ikraftträdande yttra sig om tillämpningen av förordningen.

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft dagen den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.
Artikel 1 i denna förordning skall gälla under sex månader.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 juli 2001.

På kommissionens vägnar

Pascal LAMY

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Uppgifter som skall anges på den faktura som åtföljer försäljning från företaget till gemenskapen av karbamid som omfattas av åtagandet

1. Rubriken "FAKTURA SOM ÅTFÖLJER FÖRSÄLJNING VILKEN OMFATTAS AV ETT ÅTAGANDE".
 2. Namnet på det företag som nämns i artikel 3.1 och som utfärdat fakturan.
 3. Fakturanummer.
 4. Dag för utfärdande av fakturan.
 5. Det TARIC-tilläggsnummer enligt vilket de fakturerade varorna skall tullklaras vid gemenskapens gräns.
 6. En exakt beskrivning av varorna, med bl.a. följande uppgifter:
 - Produktkodnummer (PCN).
 - Beskrivning av varorna efter produktkodnummer (t.ex. PCN 1 karbamid i bulk, PCN 2 karbamid förpackad i säckar).
 - Företagets produktkodnummer (CPC) (i tillämpliga fall).
 - KN-nummer.
 - Kvantitet (i ton).
 7. Beskrivning av försäljningsvillkoren, med bl.a. följande uppgifter:
 - Pris per ton.
 - Betalningsvillkor.
 - Leveransvillkor.
 - Sammanlagda rabatter och avdrag.
 8. Namnet på det importerande företag till vilket fakturan utfärdats direkt av det berörda företaget.
 9. Namnet på den företrädare för företaget som har utfärdat fakturan samt följande undertecknade försäkran:

"Jag intygar härmed att försäljningen för direkt export till Europeiska gemenskapen av de varor som avses i denna faktura omfattas av och sker enligt villkoren i det åtagande som gjorts av [företagets namn] och som godtagits av Europeiska kommissionen genom beslut nr 1497/2001. Jag försäkrar att uppgifterna på denna faktura är fullständiga och korrekta."
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1498/2001**av den 20 juli 2001****om i vilken utsträckning ansökningar om importlicenser inlämnade under juli 2001 för de tillägskvoter för nötkött som föreskrivs i förordning (EG) nr 1279/98 för Bulgarien, Polen, Rumänien, Slovakien, Tjeckien och Ungern kan godkännas**EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

*Artikel 1*med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1279/98 av den 19 juni 1998 om fastställande av tillämpningsföreskrifter avseende de tullkvoter för nötkött som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 3066/95 för Polen, Ungern, Tjeckien, Slovakien, Bulgarien och Rumänien ⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2857/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.4 i denna och,

av följande skäl:

(1) I artikel 1 och 2 i förordning (EG) nr 1279/98 fastställs de kvantiteter produkter från nötköttssektorn med ursprung i Bulgarien, Polen, Rumänien, Slovakien, Tjeckien och Ungern som får importeras på särskilda villkor under perioden 1 juli–30 september 2001. De kvantiteter produkter från nötköttssektorn med ursprung i Ungern, Tjeckiska republiken och Rumänien som omfattas av ansökningar om importlicens är sådana att importlicenser kan beviljas för hela den kvantitet som ansökningarna gäller. Emellertid måste ansökningarna för produkter från nötköttssektorn med ursprung i Polen minskas proportionellt enligt artikel 4.4 i ovan nämnda förordning.

(2) I artikel 2 i förordning (EG) nr 1279/98 fastställs att, för det fall att de ansökningar om importlicenser som lämnats in under kvotperioden för den första, andra eller tredje perioden som avses i det föregående stycket omfattar mindre kvantiteter än de som är tillgängliga, läggs de överskjutande kvantiteterna till de som är tillgängliga under följande period. Med beaktande av de återstående kvantiteterna för de sex berörda länderna för den första perioden bör således de tillgängliga kvantiteterna fastställas för den andra perioden, dvs. från och med den 1 oktober till och med den 31 december 2001.

1. Alla ansökningar om importlicens som lämnas in under perioden 1 juli–30 september 2001 inom ramen för de kvoter som avses i förordning (EG) nr 1279/98 skall beviljas upp till följande kvantiteter:

- a) 100 % av de begärda kvantiteterna av produkter med KN-nummer 0201 och 0202 med ursprung i Ungern och Tjeckiska republiken.
- b) 100 % av de begärda kvantiteterna av produkter med KN-nummer 0201, 0202, 1602 50 31, 1602 50 39 och 1602 50 80 med ursprung i Rumänien.
- c) 95,133 % av de begärda kvantiteterna av produkter med KN-nummer 0201, 0202 och 1602 50 med ursprung i Polen.

2. De tillgängliga kvantiteterna för den period som avses i artikel 2 i förordning (EG) nr 1279/98, dvs. 1 oktober–31 december 2001 uppgår till

- a) nötkött med KN-nummer 0201 och 0202
 - 5 432,5 t kött med ursprung i Ungern,
 - 1 630 t kött med ursprung i Tjeckien,
 - 1 750 t kött med ursprung i Slovakien,
 - 125 t kött med ursprung i Bulgarien.
- b) 4 400 ton nötkött med KN-nummer 0201 och 0202 med ursprung i Polen eller 2 056,074 ton bearbetade produkter med KN-nummer 1602 50 med ursprung i Polen.
- c) 1 333 ton nötköttsprodukter med KN-nummer 0201, 0202, 1602 50 31, 1602 50 39 och 1602 50 80 med ursprung i Rumänien.

Artikel 2

⁽¹⁾ EGT L 176, 20.6.1998, s. 12.

⁽²⁾ EGT L 332, 28.12.2000, s. 55.

Denna förordning träder i kraft den 21 juli 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 juli 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2001/42/EG
av den 27 juni 2001
om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽³⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽⁴⁾, mot bakgrund av det gemensamma utkast som godkändes den 21 mars 2001 av förlikningskommittén, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 174 i fördraget skall gemenskapens miljöpolitik bidra bl.a. till att bevara, skydda och förbättra miljön, skydda människors hälsa och till att utnyttja naturresurserna varsamt och rationellt samt bygga på försiktighetsprincipen. Enligt artikel 6 i fördraget skall miljöskyddskraven integreras i utformningen av gemenskapens politik och verksamhet, särskilt i syfte att främja en hållbar utveckling.
- (2) I det femte miljöåtgärdsprogrammet: Mot en hållbar utveckling – Europeiska gemenskapens åtgärdsprogram för miljön och en hållbar utveckling ⁽⁵⁾, vilket kompletteras av beslut nr 2179/98/EG ⁽⁶⁾ om en översyn av programmet, bekräftas vikten av att bedöma vad olika planer och program kan antas medföra för miljöpåverkan.
- (3) Konventionen om biologisk mångfald ålägger parterna att så långt det är möjligt och på lämpligt sätt integrera bevarandet och det hållbara utnyttjandet av biologisk mångfald i relevanta sektors- eller sektorsövergripande planer och program.

- (4) Miljöbedömningar är viktiga för att integrera miljööverväganden vid utarbetande och antagande av vissa planer och program som kan antas medföra betydande miljöpåverkan i medlemsstaterna, eftersom det därigenom säkerställs att sådan påverkan till följd av genomförandet av planer och program beaktas när dessa förbereds och innan de antas.

- (5) Antagandet av förfaranden för miljöbedömning på planerings- och programstadiet bör gynna företagen genom att dessa får mer konsekventa ramar att verka inom genom att relevant miljöinformation införs i beslutsfattandet. Införandet av en bredare uppsättning faktorer i beslutsfattandet bör bidra till hållbarare och effektivare lösningar.

- (6) De olika system för miljöbedömning som tillämpas i medlemsstaterna bör innehålla en uppsättning gemensamma krav för förfaranden som är nödvändiga för att bidra till en hög miljöskyddsnivå.

- (7) FN/ECE-konventionen om miljökonsekvensbeskrivningen i ett gränsöverskridande sammanhang av den 25 februari 1991, som är tillämplig på både medlemsstater och andra stater, uppmanar konventionens parter att tillämpa dess principer också på planer och program. Då konventionens parter möttes för andra gången i Sofia den 26–27 februari 2001 beslutades det att ett rättsligt bindande protokoll om strategisk miljöbedömning skulle utarbetas som ett komplement till de gällande bestämmelserna om miljökonsekvensbeskrivning i ett gränsöverskridande sammanhang, för att protokollet skall kunna antas under den femte ministerkonferensen "Miljö för Europa" vid ett extraordinärt möte mellan konventionens parter, som är planerat att äga rum i maj 2003 i Kiev, Ukraina. De system för miljöbedömning av planer och program som tillämpas i gemenskapen bör säkerställa att det förekommer lämpligt gränsöverskridande samråd när det genomförande av en plan eller ett program som utarbetas i en medlemsstat kan antas medföra betydande miljöpåverkan i en annan medlemsstat. Information om planer och program som medför betydande miljöpåverkan i andra stater skall översändas på ömsesidig och jämbördig basis inom lämpliga rättsliga ramar mellan medlemsstaterna och dessa andra stater.

⁽¹⁾ EGT C 129, 25.4.1997, s. 14 och EGT C 83, 25.3.1999, s. 13.

⁽²⁾ EGT C 287, 22.9.1997, s. 101.

⁽³⁾ EGT C 64, 27.2.1998, s. 63 och EGT C 374, 23.12.1999, s. 9.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets yttrande av den 20 oktober 1998 (EGT C 341, 9.11.1998, s. 18), som bekräftades den 16 september 1999 (EGT C 54, 25.2.2000, s. 76), rådets gemensamma ståndpunkt av den 30 mars 2000 (EGT C 137, 16.5.2000, s. 11) och Europaparlamentets beslut av den 6 september 2000 (EGT C 135, 7.5.2001, s. 155). Europaparlamentets beslut av den 31 maj 2001 och rådets beslut av den 5 juni 2001.

⁽⁵⁾ EGT C 138, 17.5.1993, s. 5.

⁽⁶⁾ EGT L 275, 10.10.1998, s. 1.

- (8) Det krävs därför åtgärder på gemenskapsnivå för att fastställa en ram med minimikrav för miljöbedömningen, vari anges de övergripande principerna för miljöbedömningssystemet och som med beaktande av subsidiaritetsprincipen överlåter detaljerna åt medlemsstaterna; gemenskapens åtgärder bör inte gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå fördragets mål i fråga om miljön.
- (9) Detta direktiv avser förfaranden, och kraven i direktivet bör antingen integreras i befintliga förfaranden i medlemsstaterna eller införas i särskilt inrättade förfaranden. För att undvika att bedömningen görs två gånger bör medlemsstaterna i tillämpliga fall ta hänsyn till att bedömningar kommer att göras på olika nivåer i en hierarki av planer och program.
- (10) Samtliga planer och program som utarbetas för ett antal sektorer och i vilka ramen fastställs för kommande tillstånd för de projekt som anges i bilagorna I och II till direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt ⁽¹⁾ och samtliga planer och program som har ansetts kräva en bedömning i enlighet med direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter ⁽²⁾ kan antas medföra betydande miljöpåverkan och bör i regel undergå en systematisk miljöbedömning. När det i dessa fastställs hur små områden på lokal nivå skall användas eller när de utgör mindre ändringar till ovan nämnda planer eller program, bör de bedömas endast när medlemsstaterna finner att de kan antas medföra betydande miljöpåverkan.
- (11) Andra planer och program vari fastställs ramen för kommande tillstånd för projekt medför möjligen inte någon betydande miljöpåverkan i samtliga fall och bör bedömas endast när medlemsstaterna finner att de kan antas medföra sådan påverkan.
- (12) När medlemsstaterna gör sådana avgöranden, bör de ta hänsyn till de relevanta kriterier som anges i detta direktiv.
- (13) På grund av sina speciella särdrag bör vissa planer och program inte omfattas av detta direktiv.
- (14) När det i enlighet med detta direktiv krävs en bedömning, bör det utarbetas en miljörapport som innehåller relevant information i enlighet med detta direktiv, varvid den betydande miljöpåverkan som genomförandet av planen eller programmet kan antas medföra samt rimliga alternativ identifieras, beskrivs och utvärderas, varvid hänsyn skall tas till planens eller programmets mål och geografiska räckvidd. Medlemsstaterna bör underrätta kommissionen om alla åtgärder som de vidtar angående miljörapporternas kvalitet.
- (15) För att bidra till en öppnare beslutsprocess och i syfte att säkerställa att de uppgifter som lämnas för bedömningen är uttömmande och tillförlitliga är det nödvändigt att föreskriva att myndigheter med relevant miljöansvar och allmänheten skall höras vid bedömningen av planer och program, samt att lämpliga tidsramar fastställs som ger tillräckligt med tid för samråd, inbegripet avgivande av yttranden.
- (16) Om genomförandet av en plan eller ett program som utarbetats i en medlemsstat kan antas medföra betydande miljöpåverkan i en annan medlemsstat, bör det föreskrivas att de berörda medlemsstaterna skall samråda med varandra, och att de berörda myndigheterna och allmänheten skall informeras och ges tillfälle att yttra sig.
- (17) Miljörapporten, de yttranden som avgivits av de berörda myndigheterna och allmänheten samt resultatet av gränsoverskridande samråd bör beaktas när planen eller programmet utarbetas och innan de antas eller innan de överlämnas till lagstiftningsförfarande.
- (18) Medlemsstaterna bör säkerställa att de berörda myndigheterna och allmänheten informeras när en plan eller ett program antas samt att relevant information görs tillgänglig för dem.
- (19) Om skyldigheten att göra miljöbedömningar samtidigt följer av detta direktiv och annan gemenskapslagstiftning, såsom rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar ⁽³⁾, direktiv 92/43/EEG eller Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område ⁽⁴⁾ kan medlemsstaterna för att undvika att bedömningen görs två gånger föreskriva samordnade eller gemensamma förfaranden som uppfyller kraven i den relevanta gemenskapslagstiftningen.
- (20) Kommissionen bör utarbeta en första rapport om direktivets tillämpning och effektivitet fem år efter det att direktivet trätt i kraft och därefter vart sjunde år. För att integrera miljöskyddskraven ytterligare samt för att ta hänsyn till de erfarenheter som gjorts bör den första rapporten, om lämpligt, åtföljas av förslag till ändring av detta direktiv, särskilt när det gäller möjligheten att utvidga dess räckvidd till att omfatta andra områden eller sektorer samt andra typer av planer och program.

⁽¹⁾ EGT L 175, 5.7.1985, s. 40. Direktivet ändrat genom direktiv 97/11/EG (EGT L 73, 14.3.1997, s. 5).

⁽²⁾ EGT L 206, 22.7.1992, s. 7. Direktivet senast ändrat genom direktiv 97/62/EG (EGT L 305, 8.11.1997, s. 42).

⁽³⁾ EGT L 103, 25.4.1979, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 97/49/EG (EGT L 223, 13.8.1997, s. 9).

⁽⁴⁾ EGT L 327, 22.12.2000, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Syftet med detta direktiv är att sörja för en hög nivå på skyddet av miljön och bidra till att integrera miljöaspekter i utarbetandet och antagandet av planer och program för att främja en hållbar utveckling, genom att säkerställa att en miljöbedömning genomförs i enlighet med detta direktiv för vissa planer och program som kan antas medföra betydande miljöpåverkan.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- a) planer och program: planer och program, inklusive dem som samfinansieras av Europeiska gemenskapen, samt ändringar av dem
 - som utarbetas och/eller antas av en myndighet på nationell, regional eller lokal nivå eller som utarbetas av en myndighet för att antas av parlamentet eller regeringen genom ett lagstiftningsförfarande och
 - som krävs i lagar och andra författningar,
- b) miljöbedömning: utarbetande av en miljörapport, genomförande av samråd, beaktande av miljörapporten och resultaten av samrådet i beslutsprocessen samt bestämelsen om information om beslutet i enlighet med artiklarna 4–9.
- c) miljörapport: den del av plan- eller programdokumentationen som innehåller de uppgifter som krävs i artikel 5 och i bilaga I.
- d) allmänheten: en eller flera fysiska eller juridiska personer och, i enlighet med nationell lagstiftning eller praxis, deras sammanslutningar, organisationer eller grupper.

Artikel 3

Räckvidd

1. En miljöbedömning, i enlighet med artiklarna 4–9 i detta direktiv skall utföras för planer och program som avses i

punkterna 2 till 4 och som kan antas medföra betydande miljöpåverkan.

2. Om inte annat följer av punkt 3 skall en miljöbedömning utföras för alla planer och program

a) som utarbetas för jord- och skogsbruk, fiske, energi, industri, transporter, avfallshantering, vattenförvaltning, telekommunikationer, turism samt fysisk planering eller markanvändning och i vilka förutsättningarna anges för kommande tillstånd för projekt enligt bilagorna I och II till direktiv 85/337/EEG eller

b) som med tanke på att de kan antas påverka områden kräver en bedömning enligt artiklarna 6 eller 7 i direktiv 92/43/EEG.

3. Planer och program som avses i punkt 2 och i vilka användningen av små områden på lokal nivå fastställs och mindre ändringar i planer och program som avses i punkt 2 skall kräva en miljöbedömning endast om medlemsstaten finner att de kan antas medföra betydande miljöpåverkan.

4. Medlemsstaterna skall avgöra om andra planer och program än de som avses i punkt 2 och i vilka ramen fastställs för kommande tillstånd för projekt kan antas medföra betydande miljöpåverkan.

5. Medlemsstaterna skall avgöra om planer eller program som avses i punkterna 3 och 4 ovan kan antas medföra betydande miljöpåverkan antingen genom att undersöka varje enskilt fall eller genom att specificera typer av olika slags planer och program eller genom att kombinera båda dessa tillvägagångssätt. I detta syfte skall medlemsstaterna i samtliga fall ta hänsyn till relevanta kriterier i bilaga II, för att säkerställa att planer och program som kan antas medföra betydande miljöpåverkan omfattas av detta direktiv.

6. När det görs en undersökning av varje enskilt fall och när olika slags planer och program specificeras i enlighet med punkt 5 skall samråd äga rum med de myndigheter som avses i artikel 6.3.

7. Medlemsstaterna skall se till att de slutsatser som följer av punkt 5 ovan, inbegripet skälen till att inte kräva en miljöbedömning enligt artiklarna 4–9, görs tillgängliga för allmänheten.

8. Följande planer och program skall inte omfattas av detta direktiv:

- planer och program som endast syftar till att tjäna nationellt försvar eller civil beredskap,
- finansiella planer eller budgetplaner och program,

9. Detta direktiv skall inte gälla planer och program som samfinansieras enligt de löpande respektive programperioderna ⁽¹⁾ för rådets förordningar (EG) nr 1260/1999 ⁽²⁾ och (EG) nr 1257/1999 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Programperioden 2000–2006 för rådets förordning (EG) nr 1260/1999 och programperioderna 2000–2006 och 2000–2007 för rådets förordning (EG) nr 1257/1999.

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna, EGT L 161, 26.6.1999, s. 1.

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGF) till utveckling av landsbygden och om ändring och upphävande av vissa förordningar, EGT L 160, 26.6.1999, s. 80.

*Artikel 4***Allmänna skyldigheter**

1. Den miljöbedömning som avses i artikel 3 skall utföras under utarbetandet av en plan eller ett program och innan de antas eller överlämnas till lagstiftningsförfarande.
2. Kraven i detta direktiv skall antingen integreras i medlemsstaternas befintliga förfaranden för antagande av planer och program eller införas i förfaranden som har inrättats för att följa detta direktiv.
3. Om planer och program ingår i ett hierarkiskt system skall medlemsstaterna för att undvika att bedömningen görs två gånger ta hänsyn till att bedömningen i enlighet med detta direktiv kommer att utföras på olika nivåer i systemet. Bland annat för att undvika att bedömningen görs två gånger skall medlemsstaterna tillämpa artikel 5.2 och 5.3.

*Artikel 5***Miljörapport**

1. Om en miljöbedömning krävs enligt artikel 3.1 skall det utarbetas en miljörapport där den betydande miljöpåverkan som planens eller programmets genomförande kan antas medföra och rimliga alternativ med hänsyn till planens eller programmets syfte och geografiska räckvidd identifieras, beskrivs och utvärderas. De uppgifter som skall lämnas för detta ändamål anges i bilaga I.
2. Den miljörapport som utarbetas enligt punkt 1 skall innehålla den information som rimligtvis kan krävas med hänsyn till aktuella kunskaper och bedömningsmetoder, planens eller programmets innehåll och detaljeringsgrad, var i beslutsprocessen planen eller programmet befinner sig och i vilken omfattning vissa frågor bedöms bättre på olika nivåer i beslutsprocessen för att undvika att bedömningen görs två gånger.
3. Relevanta uppgifter som är tillgängliga om planernas och programmets miljöpåverkan och som erhållits på andra beslutsnivåer eller genom annan gemenskapslagstiftning kan användas för att tillhandahålla de uppgifter som avses i bilaga I.
4. Samråd skall äga rum med de myndigheter som avses i artikel 6.3 när beslut fattas om omfattningen av och graden av detaljeringsgraden för de uppgifter som måste ingå i miljörapporten.

*Artikel 6***Samråd**

1. Utkastet till plan eller program och den miljörapport som utarbetats enligt artikel 5 skall göras tillgänglig för de myndigheter som avses i punkt 3 nedan och för allmänheten.

2. De myndigheter som avses i punkt 3 nedan och den allmänhet som avses i punkt 4 skall ges möjlighet att på ett tidigt stadium och inom rimlig tid yttra sig om utkastet till plan eller program och den bifogade miljörapporten innan planen eller programmet antas eller överlämnas till lagstiftningsförfarande.

3. Medlemsstaterna skall utse de myndigheter med vilka samråd skall äga rum och som på grund av sitt särskilda miljöansvar kan antas bli berörda av den miljöpåverkan som följer av genomförandet av planer och program.

4. Medlemsstaterna skall definiera allmänheten med avseende på punkt 2 och därvid inbegripa den allmänhet som berörs, eller kan antas bli berörd, eller som har ett intresse av beslutsfattandet enligt detta direktiv, inbegripet relevanta icke-statliga organisationer t.ex. sådana som främjar miljöskydd och andra berörda organisationer.

5. De närmare bestämmelserna om information till och samråd med myndigheterna och allmänheten skall beslutas av medlemsstaterna.

*Artikel 7***Gränsöverskridande samråd**

1. Om en medlemsstat anser att genomförandet av en plan eller ett program som utarbetas för dess territorium kan antas medföra betydande miljöpåverkan i annan medlemsstat eller om en medlemsstat som kan antas komma att påverkas betydligt begär det, skall den medlemsstat på vars territorium planen eller programmet utarbetas översända en kopia av utkastet till plan eller program och miljörapporten till den andra medlemsstaten innan planen eller programmet antas eller överlämnas till lagstiftningsförfarande.

2. Om en medlemsstat får en kopia av ett utkast till plan eller program och en miljörapport enligt punkt 1 skall den meddela den andra medlemsstaten om den önskar samråda innan planen eller programmet antas eller överlämnas till lagstiftningsförfarande, och om detta är fallet skall den berörda medlemsstaten inleda samråd om de gränsöverskridande miljöpåverkan som genomförandet av planen eller programmet kan antas medföra och om de planerade åtgärderna för att minska eller eliminera sådana effekter.

Om sådana samråd äger rum skall de berörda medlemsstaterna komma överens om de närmare arrangemangen för att säkerställa att de myndigheter som avses i artikel 6.3 och den allmänhet som avses i artikel 6.4 i den medlemsstat som kan antas komma att påverkas betydligt informeras och ges möjlighet att yttra sig inom en rimlig tidsram.

3. Om det krävs av medlemsstater enligt denna artikel att de skall samråda, skall de i början av ett sådant samråd enas om en rimlig tidsram för hur länge samrådet skall pågå.

Artikel 8

Beslutsfattande

Den miljörapport som utarbetats enligt artikel 5, yttranden enligt artikel 6 och resultaten av alla gränsöverskridande samråd som inletts enligt artikel 7 skall beaktas under utarbetandet och innan planen eller programmet antas eller överlämnas till lagstiftningsförfarande.

Artikel 9

Information om beslutet

1. När en plan eller ett program antas skall medlemsstaterna se till att de myndigheter som avses i artikel 6.3, allmänheten och alla medlemsstater med vilka samråd har ägt rum enligt artikel 7 informeras och att de som har informerats på detta sätt får tillgång till

- a) planen eller programmet såsom de antagits,
 - b) ett utlåtande med en sammanfattning av hur miljöaspekterna har integrerats i planen eller programmet och hur den miljörapport som utarbetats enligt artikel 5, yttranden enligt artikel 6 och resultaten av samråd enligt artikel 7 har beaktats i enlighet med artikel 8 och skälen till att den plan eller det program som antagits valts mot bakgrund av andra rimliga alternativ som diskuterats, och
 - c) de åtgärder som fastställts beträffande övervakning i enlighet med artikel 10.
2. De närmare bestämmelserna om den information som avses i punkt 1 skall beslutas av medlemsstaterna.

Artikel 10

Övervakning

1. Medlemsstaterna skall övervaka den betydande miljöpåverkan som genomförandet av planerna och programmen leder till för att, bland annat, i ett tidigt skede kunna identifiera oförutsedd negativ påverkan och kunna vidta lämpliga avhjälpande åtgärder.
2. För att uppfylla kraven i punkt 1 får befintliga övervakningsmekanismer användas, när så är lämpligt, i syfte att undvika dubblerad övervakning.

Artikel 11

Förhållandet till annan gemenskapslagstiftning

1. Miljöbedömningar som utförs enligt detta direktiv påverkar inte tillämpningen av kraven i direktiv 85/337/EEG eller kraven i annan gemenskapslagstiftning.

2. För planer och program för vilka skyldigheten att utföra miljöbedömningar följer samtidigt både av detta direktiv och annan gemenskapslagstiftning kan medlemsstaterna föreskriva samordnade eller gemensamma förfaranden som uppfyller kraven i den relevanta gemenskapslagstiftningen, bland annat för att undvika att bedömningen görs två gånger.

3. För planer och program som samfinansieras av Europeiska gemenskapen skall miljöbedömningen enligt detta direktiv utföras i överensstämmelse med de särskilda bestämmelserna i relevant gemenskapslagstiftning.

Artikel 12

Information, rapportering och översyn

1. Medlemsstaterna och kommissionen skall utbyta information om sina erfarenheter av tillämpningen av detta direktiv.
2. Medlemsstaterna skall säkerställa att miljörapporterna är av tillfredsställande kvalitet för att uppfylla kraven i detta direktiv och de skall underrätta kommissionen om alla åtgärder som de vidtar beträffande dessa rapporters kvalitet.
3. Före den 21 juli 2006 skall kommissionen överlämna en första rapport om direktivets tillämpning och verkan till Europaparlamentet och rådet.

För att ytterligare integrera miljöskyddskraven i enlighet med artikel 6 i fördraget och med beaktande av de erfarenheter som vinnns vid tillämpningen av detta direktiv i medlemsstaterna skall en sådan rapport om det är lämpligt åtföljas av förslag till ändringar av detta direktiv. Kommissionen kommer särskilt att överväga möjligheten att utvidga detta direktivs räckvidd till att omfatta andra områden/sektorer och andra slags planer och program.

Därefter skall en ny utvärderingsrapport läggas fram vart sjunde år.

4. Kommissionen skall rapportera om förhållandet mellan detta direktiv och förordningarna (EG) nr 1260/99 och nr 1257/99 i god tid innan de programperioder som fastställs i de förordningarna löper ut för att säkerställa att tillvägagångssättet enligt detta direktiv och senare gemenskapsförordningar överensstämmer.

Artikel 13

Genomförande av direktivet

1. Medlemsstaterna skall anta de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den 21 juli 2004. Medlemsstaterna skall genast underrätta kommissionen om de åtgärder som vidtagits.

2. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

3. Den skyldighet som avses i artikel 4.1 skall endast gälla de planer och program som formellt började förberedas först efter den dag som avses i punkt 1. Planer och program vilka formellt började förberedas före den dagen och som antagits eller överlämnas till lagstiftningsförfarande mer än 24 månader efter den dagen skall omfattas av den skyldighet som avses i artikel 4.1 om inte medlemsstaten i varje enskilt fall beslutar att detta inte är genomförbart och informerar allmänheten om detta.

4. Före den 21 juli 2004 skall medlemsstaterna utöver att underrätta kommissionen om de åtgärder som avses i punkt 1, dessutom lämna kommissionen separat information om de olika slags planer eller program som i enlighet med artikel 3 kommer att bli föremål för en miljöbedömning i enlighet med detta direktiv. Kommissionen skall göra denna information

tillgänglig för medlemsstaterna. Informationen skall uppdateras regelbundet.

Artikel 14

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 15

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 27 juni 2001.

På Europaparlamentets vägnar

N. FONTAINE

Ordförande

På rådets vägnar

B. ROSENGREN

Ordförande

BILAGA I

Uppgifter som avses i artikel 5.1

Följande uppgifter skall lämnas enligt artikel 5.1 om inte annat följer av artikel 5.2 och 5.3:

- a) En sammanfattning av planens eller programmets innehåll, huvudsakliga syfte och förhållandet till andra relevanta planer och program.
- b) Väsentliga förhållanden i tillståndet hos miljön och dess sannolika utveckling om planen eller programmet inte genomförs.
- c) De kännetecknande miljöförhållandena i områden som kan antas komma att påverkas betydligt.
- d) Alla befintliga miljöproblem som är relevanta för planen eller programmet, däribland i synnerhet sådana som berör något område av särskild betydelse för miljön, såsom områden som anges enligt direktiven 79/409/EEG och 92/43/EEG.
- e) De mål för skydd av miljön som uppställts på internationell nivå och på gemenskaps- eller medlemsstatsnivå och som är relevanta för planen eller programmet och det sätt på vilket dessa mål och varje form av miljöhänsyn har beaktats under utarbetandet av planen eller programmet.
- f) Den betydande miljöpåverkan⁽¹⁾ som kan antas uppkomma, inbegripet aspekter såsom biologisk mångfald, befolkning, folkhälsa, djurliv, växtliv, mark, vatten, luft, klimatfaktorer, materiella tillgångar, kulturarv, inbegripet arkitektoniskt och arkeologiskt arv, landskap samt det inbördes förhållandet mellan dessa faktorer.
- g) De åtgärder som planeras för att förhindra, minska och så långt som möjligt uppväga varje betydande negativ miljöpåverkan som följer av att planen eller programmet genomförs.
- h) En sammanfattning av skälen till valet av de alternativ som behandlats och en beskrivning av hur bedömningen gjorts och vilka problem som påträffats (t.ex. tekniska brister eller brist på kunskap) när de begärda uppgifterna sammanställdes.
- i) En beskrivning av de åtgärder som planeras för övervakning i enlighet med artikel 10.
- j) En icke-teknisk sammanfattning av de uppgifter som ges under ovanstående rubriker.

⁽¹⁾ Denna påverkan bör inbegripa sekundära, kumulativa, samverkande, permanenta och tillfälliga, positiva och negativa effekter på kort, medellång och lång sikt.

BILAGA II

Kriterier för att avgöra om påverkan kan antas vara betydande enligt artikel 3.5

1. Särdragen i planer och program, särskilt med hänsyn till
 - i vilken utsträckning planen eller programmet anger förutsättningarna för projekt och andra verksamheter när det gäller plats, art, storlek och driftsförhållanden eller genom att fördela resurser,
 - i vilken utsträckning planen eller programmet påverkar andra planer eller program, inklusive sådana som ingår i ett hierarkiskt system,
 - planens eller programmets betydelse för integreringen av miljöaspekter särskilt för att främja en hållbar utveckling,
 - miljöproblem som är relevanta för planen eller programmet,
 - planens eller programmets betydelse för genomförandet av gemenskapens miljölagstiftning (t.ex. planer och program som har samband med avfallshantering eller skydd av vatten).
 2. Särdragen hos påverkan och hos det område som kan antas komma att påverkas, särskilt med hänsyn till
 - Sannolikhet, varaktighet och frekvens av påverkan och möjligheten att avhjälpa den,
 - påverkans ackumulerade art,
 - påverkans gränsöverskridande art,
 - riskerna för människors hälsa eller för miljön (t.ex. på grund av olyckor),
 - påverkans storlek och fysiska omfattning (geografiskt område och antalet personer som kan antas komma att beröras),
 - betydelsen av och sårbarheten hos det område som kan antas komma att beröras på grund av
 - kulturarvet eller speciella särdrag i naturen,
 - överskridna miljökvalitetsstandarder eller gränsvärden,
 - intensiv markanvändning,
 - påverkan av områden eller natur som har erkänd nationell, gemenskaps- eller internationell skyddsstatus.
-

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 16 juli 2001

om makroekonomiskt bistånd till Förbundsrepubliken Jugoslavien

(2001/549/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionen samrådde med Ekonomiska och finansiella kommittén innan den lade fram sitt förslag.
- (2) De politiska förändringar som har ägt rum i Förbundsrepubliken Jugoslavien och Republiken Serbien har lett till bildandet av nya demokratiska regeringar, och Förbundsrepubliken Jugoslavien strävar efter att införa en väl fungerande marknadsekonomi.
- (3) Inom ramen för stabiliserings- och associeringsprocessen, som utgör ramen för EU:s förbindelser med regionen, är det önskvärt att stödja de ansträngningar som görs för att säkerställa en stabil politisk och ekonomisk miljö i Förbundsrepubliken Jugoslavien i syfte att utveckla fullt utbyggda samarbetsförbindelser med gemenskapen.
- (4) Europeiska gemenskapen bidrog med ett biståndspaket på uppskattningsvis 200 miljoner EUR innefattande livsmedel, medicinskt material och energiförsörjning för att täcka befolkningens basbehov under vintern 2000/2001.
- (5) Ekonomiskt bistånd från gemenskapen bör bidra till att föra Förbundsrepubliken Jugoslavien närmare gemenskapen.
- (6) Förbundsrepubliken Jugoslavien har nått en överenskommelse med Internationella valutafonden (IMF) om en omfattande uppsättning ekonomiska och institutionella

reformåtgärder. IMF godkände ett ettårigt standby-arrangemang den 11 juni 2001.

- (7) Förbundsrepubliken Jugoslavien har nått en överenskommelse med Världsbanken om en uppsättning strukturanpassningsåtgärder på områdena för reformering av de offentliga finanserna, privatisering av företag och omstrukturering av banker med stöd av strukturanpassningslån och -krediter.
- (8) Myndigheterna i Förbundsrepubliken Jugoslavien har begärt ekonomiskt bistånd från de internationella finansiella instituten, gemenskapen och andra bilaterala bidragsgivare.
- (9) Utöver den beräknade finansiering som kan erhållas från IMF och Världsbanken kvarstår ett betydande finansieringsbehov som behöver täckas under de kommande månaderna i syfte att stärka landets valutaserv och stödja de politiska målsättningar som är förbundna med landets myndigheter reformansträngningar.
- (10) Myndigheterna i Förbundsrepubliken Jugoslavien har förbundit sig att helt fullgöra alla dess offentliga organs utestående betalningsskyldigheter gentemot Europeiska gemenskapen och Europeiska investeringsbanken och att i form av en garanti ta på sig ansvaret för de betalningsskyldigheter som ännu inte förfallit.
- (11) Makroekonomiskt bistånd från gemenskapen till Förbundsrepubliken Jugoslavien är en lämplig åtgärd för att medverka till att lätta landets externa finansieringsrestriktioner, stödja betalningsbalansen och stärka landets valutaserv.
- (12) Förbundsrepubliken Jugoslavien är under en övergångsperiod berättigad till mycket förmånliga lån och lånevillkor från Världsbanken.

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 5 juli 2001 (ännu ej offentliggjort i EGT).

- (13) Budgetmyndighetens befogenheter påverkas inte av att en bidragsdel inkluderats i biståndet.
- (14) Detta makroekonomiska bistånd bör förvaltas av kommissionen i samråd med Ekonomiska och finansiella kommittén.
- (15) För att anta detta beslut föreskrivs i fördraget inga andra befogenheter än de som anges i artikel 308.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Gemenskapen skall ställa makroekonomiskt bistånd till Förbundsrepubliken Jugoslaviens förfogande i form av ett långfristigt lån och ett direkt bidrag i syfte att säkerställa en hållbar betalningsbalanssituation och stärka landets valutaserv.
2. Lånedelen av biståndet skall vara högst 225 miljoner euro, med en maximal löptid på 15 år som inleds vid den första delutbetalningen. Kommissionen bemyndigas detta syfte att på Europeiska gemenskapens vägnar låna upp de nödvändiga medlen som kommer att ställas till Förbundsrepubliken Jugoslaviens förfogande i form av ett lån.
3. Bidragsdelen av biståndet skall uppgå till högst 75 miljoner euro.
4. Gemenskapens ekonomiska bistånd skall förvaltas av kommissionen i nära samråd med Ekonomiska och finansiella kommittén och med beaktande av bestämmelserna i de avtal som ingåtts mellan Internationella valutafonden och Förbundsrepubliken Jugoslavien.
5. En förutsättning för genomförandet av detta stöd skall vara att Förbundsrepubliken Jugoslavien helt och hållet fullgör alla sina offentliga organs utestående förfallna betalningsskyldigheter gentemot gemenskapen och Europeiska investeringsbanken och att Förbundsrepubliken Jugoslavien genom en garanti tar på sig ansvaret för de betalningsskyldigheter som ännu inte förfallit.

Artikel 2

1. Kommissionen bemyndigas att efter samråd med Ekonomiska och finansiella kommittén avtala med myndigheterna i Förbundsrepubliken Jugoslavien om de villkor i fråga om den ekonomiska politiken som skall vara förbundna med gemenskapens makroekonomiska bistånd. Dessa villkor skall vara förenliga med de avtal som avses i artikel 1.4.
2. Kommissionen skall regelbundet i samarbete med Ekonomiska och finansiella kommittén och samordnat med Internationella valutafonden kontrollera att Förbundsrepubliken Jugoslaviens ekonomiska politik överensstämmer med detta makroekonomiska bistånds syften och att stödvillkoren uppfylls.

Artikel 3

1. Låne- och bidragsdelen av detta bistånd skall ställas till Förbundsrepubliken Jugoslaviens förfogande i form av minst två delutbetalningar. Med förbehåll för bestämmelserna i artikel 2 skall den första delutbetalningen ske efter det att Förbundsrepubliken Jugoslavien helt fullgjort sina utestående betalningsskyldigheter gentemot gemenskapen och Europeiska Investeringsbanken och på grundval av en överenskommelse mellan Förbundsrepubliken Jugoslavien och IMF om ett makroekonomiskt program som stöds av en överenskommelse om en övre kreditmöjlighet.

2. Med förbehåll för bestämmelserna i artikel 2 skall den andra delutbetalningen och alla ytterligare delutbetalningar ske på grundval av ett tillfredsställande genomförande av Förbundsrepubliken Jugoslaviens anpassnings- och reformprogram och tidigast tre månader efter den första utbetalningen.

3. Medlen skall utbetalas till Förbundsrepubliken Jugoslaviens centralbank.

Artikel 4

1. De upp- och utlåningstransaktioner som avses i artikel 1 skall genomföras med användande av samma valuteringsdag och får inte exponera gemenskapen för risker vad gäller omvandling av löptider, valuta- eller ränterisker eller andra kommersiella risker.

2. Kommissionen skall, om Förbundsrepubliken Jugoslavien så begär, vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att en klausul om förtida återbetalning införs i lånevillkoren och att den får återopas.

3. På begäran av Förbundsrepubliken Jugoslavien och i de fall omständigheterna medger en förbättring av räntesatsen på lånen, får kommissionen refinansiera hela eller en del av sin ursprungliga upplåning eller ändra motsvarande finansiella villkor. Refinansierings- eller ändringstransaktionerna skall genomföras i enlighet med de villkor som anges i punkt 1 och får inte förlänga den genomsnittliga löptiden för upplåningen i fråga eller öka beloppet, beräknat enligt den aktuella valutakursen, av det kapital som är utestående på dagen för refinansieringen eller ändringen av de finansiella villkoren.

4. Alla kostnader som kommissionen ådrar sig i samband med att avtala eller genomföra de transaktioner som avses i detta beslut skall i förekommande fall bäras av Förbundsrepubliken Jugoslavien.

5. Ekonomiska och finansiella kommittén skall minst en gång om året informeras om utvecklingen vad gäller de transaktioner som avses i punkt 2 och 3.

Artikel 5

Kommissionen skall minst en gång om året och före september överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet som skall innehålla en utvärdering av genomförandet av detta beslut under det föregående året.

Artikel 6

Detta beslut blir gällande samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.
Det löper ut två år efter den dag då den har offentliggjorts.

Utfärdat i Bryssel den 16 juli 2001.

På rådets vägnar

L. MICHEL

Ordförande

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 20 juli 2001

om märkning och användning av griskött enligt artikel 9 i rådets direktiv 80/217/EEG rörande Spanien

[delgivet med nr K(2001) 2361]

(Text av betydelse för EES)

(2001/550/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

Artikel 1

med beaktande av rådets direktiv 80/217/EEG av den 22 januari 1980 om införande av gemenskapsåtgärder för bekämpning av klassisk svinpest ⁽¹⁾, senast ändrad genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, särskilt artikel 9.6 g i detta, och

Utan att det påverkar bestämmelserna i direktiv 80/217/EEG, särskilt artikel 9.6, får Spanien använda den märkning som beskrivs i artikel 3.1 A e i direktiv 64/433/EEG för griskött från djur som härrör från anläggningar i de övervakningszoner i provinsen Lérida som fastställts före den 11 juli 2001 enligt artikel 9.1 i direktiv 80/217/EEG, på följande villkor:

av följande skäl:

- (1) Spaniens veterinärmyndigheter anmälde i juni och juli 2001 att klassisk svinpest brutit ut i Spanien.
- (2) I enlighet med artikel 9.1 i direktiv 80/217/EEG upprättades omedelbart säkerhets- och övervakningszoner kring de platser i Spanien där sjukdomen har brutit ut.
- (3) Bestämmelser om kontrollmärkning av färskt kött återfinns i rådets direktiv 64/433/EEG av den 26 juni 1964 om hygienproblem vid produktion och utsläppande på marknaden av färskt kött ⁽²⁾, senast ändrat genom direktiv 95/23/EEG ⁽³⁾.
- (4) Spanien har begärt att en särskild lösning skall införas för märkning och användning av griskött från djur som härrör från anläggningar belägna inom de övervakningszoner som fastställts i provinsen Lérida och som slaktats med särskilt tillstånd av den behöriga myndigheten.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén

a) Djuren skall ha sitt ursprung i en övervakningszon

- där klassisk svinpest inte har konstaterats under de närmast föregående 21 dagarna, och där minst 21 dagar har passerat sedan den preliminära rengöringen och desinficeringen av de smittade anläggningarna avslutades,
- som upprättats omkring en säkerhetszon där kliniska undersökningar avseende klassisk svinpest har utförts, med negativt resultat, vid samtliga anläggningar för svinuppfödning efter det att klassisk svinpest konstaterades.

b) Djuren skall ha sitt ursprung vid en anläggning

- som har varit föremål för skyddsåtgärder som införts i enlighet med artikel 9.6 f och g i direktiv 80/217/EEG,
- som, enligt vad som har konstaterats under den epidemiologiska undersökningen, inte har haft någon kontakt med en smittad anläggning,
- som har varit föremål för regelbundna veterinärbesök efter det att zonen upprättades. Kontrollen skall ha omfattat alla svin som hållits på anläggningen.

c) Djuren skall omfattas av ett program för kontroll av kroppstemperatur och klinisk undersökning. Programmet skall genomföras enligt anvisningarna i bilaga I.

d) Djuren skall ha slaktats inom tolv timmar från ankomsten till slakteriet.

⁽¹⁾ EGT L 47, 21.1.1980, s. 11.

⁽²⁾ EGT 121, 29.7.1964, s. 2012/64.

⁽³⁾ EGT L 243, 11.10.1995, s. 7.

Artikel 2

Spanien skall säkerställa att ett intyg enligt bilaga II utfärdas för sådant kött som avses i artikel 1.

Artikel 3

Griskött som uppfyller kraven i artikel 1 och som blir föremål för handel inom gemenskapen måste åtföljas av det intyg som avses i artikel 2.

Artikel 4

Spanien skall säkerställa att de slakterier som utses för att ta emot sådana svin som avses i artikel 1 inte under samma dag tar emot några andra svin.

Artikel 5

Spanien skall till medlemsstaterna och kommissionen överlämna

- a) uppgift om namn och belägenhet för de slakterier som utsetts för att ta emot sådana svin som avses i artikel 1 för slakt, innan dessa svin slaktas, och

- b) sedan svinen har slaktats, en gång i veckan, en rapport med uppgifter om

- antal svin som slaktats på de utsedda slakterierna,
- de system för identifiering och kontroll av förflyttningar som används för slaktsvin enligt kraven i artikel 9.6 f i i direktiv 80/217/EEG,
- de instruktioner som utfärdats för det program för kontroll av kroppstemperatur som avses i bilaga I.

Artikel 6

Detta beslut skall tillämpas till och med 15 september 2001.

Artikel 7

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 20 juli 2001.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

KONTROLL AV KROPPSTEMPERATUR

I enlighet med artikel 1 c skall programmet för kontroll av kroppstemperatur och klinisk undersökning omfatta följande:

1. Inom 24 timmar före pålastning av en leverans svin avsedda för slakt skall den behöriga veterinärmyndigheten se till att kroppstemperaturen hos ett antal svin som ingår i leveransen kontrolleras med termometer som införs i ändtarmen. Kontrollen skall utföras av en officiell veterinär. Antalet svin som skall genomgå temperaturkontroll framgår av följande tabell:

Antal svin i leveransen	Antal svin som skall kontrolleras
0–25	samtliga
26–30	26
31–40	31
41–50	35
51–100	45
101–200	51
200 +	60

I samband med undersökningen skall följande uppgifter registreras för varje svin på en tabell som utfärdats av de behöriga veterinärmyndigheterna: öronmärkningens nummer, tid för undersökningen och temperatur.

Om en temperatur på 40 °C eller högre uppmäts vid undersökningen skall den officiella veterinären omedelbart underrättas. Han skall inleda en sjukdomsundersökning och därvid beakta bestämmelserna i artikel 4 i direktiv 80/217/EEG om införande av gemenskapsåtgärder för bekämpning av klassisk svinpest.

2. Under den närmaste tiden (0–3 timmar) före pålastning av en leverans som undersöks enligt punkt 1 skall en officiell veterinär som utsetts av de behöriga veterinärmyndigheterna göra en klinisk undersökning.
3. Vid pålastningen av en leverans svin som undersöks på det sätt som beskrivs i punkterna 1 och 2 skall den officiella veterinären utfärda ett hälsointyg, som skall åtfölja leveransen till det utsedda slakteriet.
4. På det mottagande slakteriet skall resultaten av temperaturkontrollen vara tillgängliga för den officiella veterinär som utför undersökning före slakt.

BILAGA II

INTYG

för färskt kött enligt artikel 1 i kommissionens beslut 2001/550/EG

nr ⁽¹⁾:

Lastningsplats:

Ministerium:

Avdelning:

I. Identifiering av köttet

Griskött

Typ av stykningsdelar:

Antal stykningsdelar eller förpackningar:

Nettovikt:

II. Köttets ursprung

Det godkända slakteriets adress och veterinära kontrollnummer:

.....

.....

III. Köttets destination

Produkten kommer att skickas från:.....
(lastningsplats)till:
(bestämmelseort)med följande transportmedel ⁽²⁾:

.....

Mottagarens namn och adress:

.....

IV. Hälsointyg

I min egenskap av officiell veterinär intygar jag härmed att de ovan beskrivna köttprodukterna har framställts enligt kraven för produktion och kontroll i direktiv 64/433/EEG och motsvarar bestämmelserna i kommissionens beslut 2001/550/EG om märkning och användning av griskött med tillämpning av artikel 9 i rådets direktiv 80/217/EEG.

Utfärdat i den

.....
(Den officiella veterinärens stämpel och underskrift)

⁽¹⁾ Löpnummer utfärdat av den officiella veterinären.

⁽²⁾ För järnvägsagnar och lastbilar anges registreringsnummer och för båtar namn och, om så är nödvändigt, containernummer.